

ОЛЕКСАНДР КОШИЦЬ

**УКРАЇНСЬКІ
НАРОДНІ
ПІСНІ**

ДЛЯ МІШАНОГО ХОРУ

ХОРОВЕ ТОВАРИСТВО УКРАЇНИ

ОЛЕКСА-

**УКРАЇНСЬКІ
НАРОДНІ
ПІСНІ
ДЛЯ
МІШАНОГО
ХОРУ**

АНДР КОШИЦЬ

Упорядкування та загальна редакція

О. МІНЬКІВСЬКОГО

ВІД УПОРЯДНИКА

Велика Жовтнева соціалістична революція принесла розкріпачення і волю всім народам, що перебували в ярмі ненависного царського режиму. Але й після революції не зразу настало щасливе мирне життя. Ще довгий час контрреволюційно настроєні елементи не хотіли скласти зброї, намагаючись силою зупинити переможний рух народів до свободи. Тому на території колишньої російської імперії ще довго точилася внутрішня класова боротьба, яку буржуазно-націоналістичні угруповання часто намагалися замаскувати під боротьбу за національне визволення. Особливо гостра, складна ситуація створилася на Україні, де за короткий відрізок часу влада кілька разів переходила з рук в руки.

І от, в період тимчасового перебування в Києві петлюрівської Директорії, видатний український диригент і композитор Олександр Антонович Кошиць виїхав за кордон зі своїм хором і вже назад не повернувся. Отже, вся його діяльність у післяреволюційні роки, аж до самої смерті, пройшла за кордоном і тому не була висвітлена на його Батьківщині. За відсутності достатніх матеріалів, українські музикознавці не мали змоги висловлювати про О. Кошиця конкретні думки чи присвячувати певні праці його творчості. І тому після революції про О. Кошиця в нас майже нічого не писалося. Його ім'я в Радянському Союзі згадувалося лише побіжно, а його твори — головним чином, обробки українських народних пісень — при Радянській владі не друкувались. В зв'язку з цим композиторська і диригентська діяльність О. Кошиця навіть на Україні маловідома, особливо молоді та людя середнього віку.

Упорядкований нами збірник вибраних українських народних пісень в обробці О. Кошиця, — перше видання його творів у Радянському Союзі; тому це примушує нас подати про нього короткі біографічні відомості і хоч побіжно висвітлити діяльність композитора до революції та під час його перебування за кордоном.

Олександр Кошиць! Скільки хвилюючих спогадів викликає це ім'я в людей, що проживали на Україні в той час і любили його чаруюче мистецтво.

Ім'я О. Кошиця набуло значної популярності в Києві ще в першому десятиріччі нашого століття, коли молодий диригент під опікою і керівництвом батька української музики — М. В. Лисенка робив перші кроки на великому шляху музичного мистецтва. А вже в другому десятиріччі слава про нього, як композитора і етнографа, а головне, як про талановитого диригента, розкотилася скрізь по Україні, а згодом і по всьому світу.

Народився Олександр Антонович Кошиць 12 вересня 1875 року (30 серпня ст.ст.) в сім'ї священника с. Ромашки Канівського повіту на Київщині. Коли майбутньому музикантові минуло два роки, його батько переїхав у с. Тарасівку, Звенигородського повіту на Київщині.

Зворушливо, з великою любов'ю згадує О. Кошиць свої рідні місця, чудових людей, серед яких пройшло його дитинство. Розкішна чарівна природа поклала відбиток на його характер, сприяла вихованню видатного художника.

Та найбільше значення для формування його таланту мало те, що з самих пелюшок малий Олександр знаходився під впливом народної музики. Його мати дуже любила співати і знала багато пісень. Кохалася в співах і вся сім'я.

Навчаючись у Київській духовній академії, Олександр Антонович одночасно керував хором академії, який він, за спогадами П. О. Козицького, «...підняв надзвичайно високо з технічного і художнього боку».

Після закінчення академії (в 1901 р.) О. Кошиць незабаром переїхав до Ставрополя на Кавказі, де проживав тоді талановитий диригент-композитор В. Д. Беневський,— учитель відомого майстра хорового мистецтва професора К. К. Пігрова. Дружба і листування з В. Д. Беневським тривали все життя — аж до його смерті (в 1930 р.).

Велике обдарування О. А. Кошиця не могло пройти повз увагу класика української музики — М. В. Лисенка, з яким О. Кошиць познайомився ще в 1893 році, коли показував йому свої перші записи народних пісень. На пропозицію Кубанського відділу Російського Етнографічного Т-ва, М. В. Лисенко рекомендував свого талановитого учня для збирання та записування пісень на Кубані. Під час трьох музично-етнографічних експедицій О. Кошиць зібрав і записав понад 500 козацьких, українських та інших пісень, за що в 1907 році одержав золоту медаль на етнографічній виставці в Катеринодарі (тепер — Краснодар).

З 1904 року О. Кошиць — викладач співів різних учбових закладів м. Києва та керівник хору Музично-драматичної школи М. В. Лисенка. В 1905—1906 рр. він разом з Лисенком керує хором філармонічного т-ва «Боян». В 1906 році О. Кошиць разом з К. Стеценком, В. Кривусівим та К. Гончаром сам вступає учнем до школи Лисенка по класу композиції.

В 1908 р. О. Кошиць почав керувати хором студентів Київського університету. Як згадує Олександр Антонович у своїх спогадах, на конкурсі хорів у міському оперному театрі в 1909 р. він одержав перший приз від публіки.

Слава про талановитого диригента зростала з кожним днем. Чим далі, виразнішим стає його громадське обличчя. Він часто виступає з хорами в залі купецького зібрання (тепер — Колонний зал Київської державної філармонії), пропагуючи твори Лисенка, Стеценка, Леонтовича, Ступницького, Демущького та інших українських композиторів, а також твори російських і західно-європейських класиків.

Виступи О. Кошиця з українськими піснями, веснянками, колядками, концертами під час шевченківських днів завжди перетворювались на велике свято української музичної культури.

В листі до Г. І. Маркевича в Полтаву М. В. Лисенко в 1910 р. писав, що Кошиць є «...здібний, талановитий чоловік... Він состоїть диригентом хору Київського університету і роз'їздить з ним по різних містах, збираючи з концертів гроші в касу бідних студентів. Розвідки його мають добру вартість. Він дуже добре керує хорами...»

Висока оцінка здібностей О. Кошиця самим М. В. Лисенком, якнайкраще свідчить про великий талант молодого диригента.

В 1911 р. О. Кошиця запрошено керувати хором імператорського музичного училища, а в 1912 р. він починає працювати головним диригентом у театрі М. К. Садовського, не залишаючи концертної діяльності для широкої громадськості. В 1913 р., коли відкрилася Київська консерваторія, О. Кошиця запрошують на посаду викладача по класу хорового співу. В цьому ж році він став на чолі хору Вищих жіночих курсів. В 1914 р. хор курсисток об'єднується з хором студентів університету і таким чином в Києві утворюється мішаний студентський хор, що існував аж до 1918 року. В 1916 році вже славнозвісного О. Кошиця запрошують диригентом і хормейстром Київської опери. Атмосфера, що панувала тоді в Київському російському оперному театрі, прийшла йому не до душі, і попрацювавши один сезон, він залишає роботу в опері.

В цей же період Олександр Антонович провадить активну композиторську діяльність, працюючи, головним чином, в галузі художньої обробки українських народних пісень.

Приватне видавництво Леона Ідзиковського видало чимало українських народних пісень в його обробці, і деякі з них були записані на грамофонні пластинки, які користувались великим попитом у населення.

Ще з 1912 року прогресивна громадськість України виношувала ідею показу за кордоном нашого дорогоцінного скарбу — української народної пісні, пославши туди хорову капелу під керівництвом О. Кошиця. За відсутністю потрібних коштів та в зв'язку з першою світовою війною втілити в життя цю ідею не було ніякої змоги.

Після Лютневої революції знову почалась кампанія за здійснення цієї ідеї, але через несприятливу політичну ситуацію, що створилася тоді на Україні, підготувати таку подорож не вдалося. Пізніше, ідею посилки українського хору за кордон підхопили проводирі Директорії, маючи на увазі використати її в своїх буржуазно-націоналістичних цілях.

Отже, вирушив за кордон український хор із Києва на початку 1919 р. на чолі з українським композитором К. Г. Стеценком та композитором — диригентом О. А. Кошицем ще до встановлення Радянської влади в Києві, до приходу на Правобережжя щорівських полків.

Хор за кордоном кілька разів переформовувався і змінював назву; склад його налічував від 75 до 35 виконавців. Зі своїм хором О. Кошиць об'їздив усю Європу та Америку, потрясаючи слухачів незрівняною красою української пісні неперевершеним виконанням її. Надзвичайний успіх скрізь супроводжував концерти хору, що викликало цілу зливу чудових рецензій найвидатніших музичних критиків усіх країн. Це був перший достойний показ української народної пісні перед народами світу. І в цьому велика заслуга О. А. Кошиця.

Пісні в обробці О. Кошиця видавались за кордоном кілька разів і розійшлися в десятках тисяч примірників як на українській так і на англійській мовах.

Український університет у Празі (Чехословаччина) в 1936 році присудив Кошицеві вчену ступінь — почесного доктора філософії, що свідчить про той великий авторитет, який здобув він у всьому світі.

Не зважаючи на складність ситуації, в якій опинився за кордоном Олександр Кошиць, він у своїх листах та висловлюваннях постає перед нами як вірний син українського народу, як патріот своєї Батьківщини. Все своє життя він мріяв повернутися в Радянський Союз, на Україну. Незрівнянний майстер хорового мистецтва, невтомний пропагандист української народної пісні і пісень народів світу, О. А. Кошиць був разом з тим непримиреним борцем проти всякої модерністичної рутини в музиці.

Його багата творча спадщина має велике загально-народне значення і тому повинна ввійти до золотого фонду української музичної культури.

В упорядкованому нами збірнику ми подаємо 35 вибраних українських народних пісень різного характеру для мішаного складу хору. Готуючи до видання цей збірник, ми не ставили завданням добір пісень за хронологією опрацювання, чи за територіальною ознакою запису, або розташування їх за певною тематикою.

Використавши творчий доробок Олександра Антоновича, що був у нашому розпорядженні, ми вибрали ті пісні, що здалися нам найбільш цікавими, що контрастують між собою і можуть бути з успіхом використані як професійними так і самодіяльними хорами на Україні та в цілому Радянському Союзі.

Аранжуючи народні пісні, О. Кошиць широко використовував свої знання і досвід музичного етнографа, глибоко проникаючи в сферу пісенного фольклору. І тому відмінною особливістю його обробок є те, що в них він зумів зберегти глибоку мудрість простоти, при активнотворчому підході до перлин народної творчості. Ця сфера діяльності О. А. Кошиця має бути окремою темою при дослідженні його музичної спадщини.

Але зараз можна сказати лише те, що незрівнянний інтерпретатор народної пісні — О. Кошиць виробив свій стиль, свої принципи обробки народних пісень. Створення одного, а то й двох варіантів пісні майже ніколи не задовольняли Олександра Антоновича (особливо в більш зрілому віці). Багата і різноманітна тематика народних пісень та надзвичайно тонке розуміння їх змісту, при невичерпній творчій фантазії, завжди викликали в Олександра Антоновича потребу якщо не гармонізувати, то виконувати майже кожний куплет по іншому.

Отже, й до обробки пісень він підходив не тільки як композитор, але в першу чергу як диригент, як тонкий виконавець їх. Він добре собі уявляв: у якому куплеті і в якому місці, якими художніми засобами треба скористатись, щоб підкреслити якийсь голос, чи певну частину мелодійної лінії, чи важливе слово, щоб якимось одтінити характер окремих фраз і речень та, взагалі, якнайкраще розкрити образ не тільки пісні в цілому, але й гранично розкрити зміст кожного куплету зокрема.

З приводу цього О. Кошиць писав: «Пісня — музичне оповідання про те, чи інше, а тому вона містить в собі всі елементи драми. А через те композитор повинен розробляти її по куплетах в низку музичних картин. Це — єдиний певний спосіб виявлення всього сюжету. А те не тільки можливе, але ж і необхідне й важливе, бо народна пісня, як продукт творчості колективної містить в собі стільки драматичного матеріалу, що в дійсності вона не може бути повністю вичерпана». Прикладом багатоваріантності можуть бути такі пісні, вміщені в збірнику: «Про Байду», «Щигликове весілля», «Журавель», «Гей, ой у полі та криниця безодня», «Ой, піду по коліна в лободу» та ін.

Значну кількість пісень у збірнику ми подаємо в супроводі фортепіано, тобто в такому вигляді, в якому вони були колись написані і видані О. А. Кошицем. В той час майже всі композитори вважали за потрібне подавати народні пісні в хоровій обробці в супроводі фортепіано, навіть коли це не викликалося необхідністю.

О. А. Кошиць, віддаючи належне традиції, мав про те свою власну думку. Він писав: «...Пісня має самодостатню красу, а тому ніяких прикрас акомпанементу вона не потребує. Пісню треба будувати а-капела. Як жолудь, вона містить в собі всі ознаки пишного кучерявого дуба, котрого повинен виростити композитор. Гармонійний уклад пісні, так само, як і контрапункту, треба брати з самої пісні, з її власних елементів, бо в противному разі вона буде одягнена в чужу одягу...»

Великий знавець української народної творчості О. Кошиць, аранжуючи пісні, не «одягав їх у чужу одягу», а написав так, що їх можна виконувати а-капела, не зважаючи на приписаний до них фортепіанний супровід.

*Народний артист Союзу РСР, професор
О. Л. МІНЬКІВСЬКИЙ*

ЗАШУМІЛА ЛІЩИНОНЬКА

Andante

C. A. *p* лі_ щинь_ ка, за_ шу_ мі_ ла, гей,
за_ ту_ жи_ ла, за_ пла_ ка_ ла, гей,
хо_ дить бу_ дем, а ми в па_ рі, гей,

T. *p* *mf*
1.(8) За_ шу_ мі_ ла
2.(10) За_ пла_ ка_ ла,
5.(12) А ми в па_ рі

Б. *mf*

Andante

f *ff* ліщинь_ ка, за_ пла_ ка_ ла дів_ чи_ нень_ ка.
за_ ту_ жи_ ла, не_ ма_ то_ го, що лю_ би_ ла.
ходить бу_ дем, одно_ од_ не лю_ бить бу_ дем.

3. (7.) Не ма йо го і не бу де, не ма йо го
 4. (9.) Роз ра ди ли, роз су ди ли, роз ра ди ли
 6. (11.) Крик нув ста рий на ма ло го, крик нув ста рий

і не бу де, роз ра ди ли, злі і лю ди.
 роз су ди ли, щоб ми в па рі не хо ди ли.
 на ма ло го, — сід лай ко ня во ро но го.

7. Та й поїдем в чисте поле, (2)
Там дівчина просо поле.
8. Просо поле, гречку в'яже,— (2)
Козакові правду скаже.
9. — Скажи, скажи, дівча, правду, (2)
Як не скажеш,— другу знайду.
10. Як не знайду я другої,
Піду в море, утоплюся,
Або в камінь розіб'юся.
11. — Скажу, скажу щирю правду — (2)
Вірно люблю, ще й кохаю.
12. Вірно люблю, ще й кохаю, (2)
Як не бачу,— то вмираю.

ДЕ Б Я, ДЕ Б Я ІЗ ДОСАДОНЬКИ ПІШЛА

Andante

f *ff*

С. А. 1.(8) Де б я, де б я із до са_ донь_ ки пі_ шла,

Т. Гей! 2.(10) Ой, пі_ ду я у виш_ не_ вий са_ до_ чок,

Б. 3. Та й спи_ шу я всю до са_ лу на лис_ ту,

p *pp*

де б я, де б я цей де_ ньо_ чок про_ ве_ ла?

p *pp*

та й зі_ рву я о_ рі_ хо_ вий лис_ то_ чок.

p *pp*

та й о_ ді_ шлю в сла_ вний го_ род Вар_ ша_ ву.

Два

tr *mf*

С. А. 4(9) Гей, а хто бу_ де цей ли_ сто_ чок чи_ та_ ти, гей, то той бу_ де

5(11) Пер_ ша до_ са_ да, що ди_ ти_ нонь_ ка ма_ ла, гей, дру_ га до_ са_ да,

Т. *mf* Один

С. А. *p* *f* *ff* *Vсі*

всю до_ садонь_ ку зна_ ти, то той бу_ де всю до_ садонь_ ку зна_ ти.
 що са_ ма я мо_ ло_ да, дру_ га до_ са_ да, що са_ ма я мо_ ло_ да.

Т. *p* *f* *ff* *Vсі*

то той бу_ де всю до_ садонь_ ку зна_ ти.
 дру_ га до_ са_ да, що са_ ма я мо_ ло_ да.

Б. *f* *ff*

6. (12) *f* Тре_ тя до_ са_ да, що чу_ жа_ я сто_ ро_ на, чет_

7. (13) *f* Сей, во_ на ж ме_ не із_ су_ ши_ ла, зв'я_ ли_ ла,

ff *p*

_ вер_ та до_ са_ да, що не вір_ на дру_ жи_ на, чет_

ff *p*

во_ на ж ме_ не з бі_ лих ні_ жок зва_ ли_ ла,

ff *p*

вер_ та до_ са_ да, що не вір_ на дру_ жи_ на.

во_ на ж ме_ не з бі_ лих ні_ жок зва_ ли_ ла.

8. Гей, або піду я до броду по воду,
Та й вкину я всю досаду у воду.
9. Гей, пливи, пливи ти, досадонько моя,
А я піду погуляю молода.
10. Гей, ой піду ж я до сусідоньки гулять,
А сусіди все про мене говорять.
11. Гей, ви, сусіди, ви, вороженьки мої,
Перестаньте говорити об мені. (2)
12. Гей, перестаньте говорити об мені,
Ви ж бачите, яке горенько мені. (2)
13. Гей, що сходила всю ніченьку до зорі,
Та й не знайшла дружиньки я свої. (2)

ОЙ НА ГОРІ ПШЕНИЧЕНЬКА

Allegretto

p *f* *p*

S. A. 1. Ой на го_рі пше_ни_чень_ка, в до_ли_ ну ко_лос_ся, *p* а я то_го

T. 1. Ой там пше_ни_чень_ка, в до_ли_ ну ко_лос_ся, *p*

B. *p* *f* *p*

люб_лю,

p *f* *p*

пар_ня люб_лю, що на бік во_лос_ся, а я то_го пар_ня люб_лю, що на бік во_лос_ся.

то_го, що на бік во_лос_ся, а я то_го пар_ня люб_лю, що на бік во_лос_ся.

p *ff*

2. То ж то па_рень, то ж то па_рень, то ж то мо_я ду_ша,—

p *ff*

2. То ж то

p *ff*

p *p*

чер_во_на_я ки_та_єч_ка ко_ло ка_пе_лю_ша,

чер_ во_ на_ я ки_ та_ еч_ ка ко_ ло ка_ пе_ лю_ ша.

p

3. Чер_ во_ на_ я ки_ та_ еч_ ка, си_ ні ба_ саль_ ма_ ни,
4. Десь по_ ї_ хав мій ми_ лень_ кий в да_ ле_ ку до_ ро_ гу,—

ff

десь мій ми_ лий в до_ ро_ гу з па_ на_ ми,
ку_ пить ме_ ні ні ще й стріч_ ку ро_ же_ ву,

десь по_ ї_ хав мій ми_ лень_ кий в до_ ро_ гу з па_ на_ ми,
ку_ пить ме_ ні че_ ре_ вич_ ки, ще й стріч_ ку ро_ же_ ву,

десь по_ ї_ хав мій ми_ лень_ кий в до_ ро_ гу з па_ на_ ми.
ку_ пить ме_ ні че_ ре_ вич_ ки, ще й стріч_ ку ро_ же_ ву.

СВІТИ, СВІТИ, МІСЯЦЮ

Andante

Один Всі

mp *pp*

С. 1.(5.) Сві_ ти, сві_ ти, мі_ ся_ цю, гей, ше й яс_ на зо_ ря, та
 А. 2.(7.) Про_ сві_ щай до_ рі_ жень_ ку, гей, аж на край се_ ла, та

T.

B.

Andante

mp *pp*

mf *f*

гей, гей, гей, гей, про_ сві_ щай до_ рі_ жень_ ку
mf *f*
 аж до то_ го дво_ ри_ ка,

mf *f*

mf *f*

ff

аж на край се_ ла.
де жи_ ве вдо_ ва.

ff

p

Гей,

Баритон соло

ff

p

3(6) А у те_ ї у_ до ви,
4(8) Че_ ше ж во_ на, че_ ше,

ff

p

f

доч_ка мо_ ло_ да, та гей, гей. гей, гей,
пе_ ре_ чи_ су_ є, та

f

p

гей,

Всі

f

p

гей,
гей,

f

p

f по сві_т_ лон_ ці хо_ дить, че_ ше во_ ло_ са.
 го_ лу_ бо_ ю лен_ то_ ю пе_ ре_ плі_ ту_ є.

5. Голубою лентою, гей, переплітує,
 Та гей, гей, гей, гей,
 А другою красною перев'язує.
6. А другою красною, гей, перев'язує.
 Та гей, гей, гей, гей,
 До свого миленького переказує.
7. — Ой, ти милий, миленький, гей скарай тебе бог,
 Та гей, гей, гей, гей,
 Утоптав доріженьку через темний луг.
8. Утоптав доріженьку, гей, перестав ходити,
 Та гей, гей, гей, гей,
 Зробив худу славоцьку, покинув любити.

ОЙ У ПОЛІ НИВКА

Moderato
Один -

Всі

C. A. 1. Ой у по-лі нив-ка, рос-те сте-бе-лин-ка, там дівчи-на жи-то жа-ла,
2. Жа-ла ж во-на, жа-ла, сі-ла по-чи-ва-ти, ї-хав козак з Укра-ї-ни,
Один

T. 5. Як пі-деш до до-му, не кажи ні ко-му, бо рознесуть це-є лю-ди,
6. А ві-тер ти-хенький, со-лома ле-гень-ка, возьмуть мене лю-ди взуби-

B. 9. — Ва-ри, ма-ти, ве-че-ря-ти, а я ля-жу спа-ти, о-бі-щав-ся ко-за-чень-ко
11. — Ва-ри, ма-ти, ве-че-ря-ти, а я ся-ду ши-ти, о-бі-щав-ся ко-за-чень-ко

Moderato

p *leggierissimo*

гар-на чор-но-брив-ка, там дів-чи-на жи-то жа-ла, гарна чор-но-брив-ка,
му-сів шап-ку зня-ти, ї-хав козак з Укра-ї-ни, му-сів шапку зня-ти.

як ві-тер со-ло-му, бо роз-не-суть це-є лю-ди, як ві-тер со-ло-му,
я ще ж мо-ло-день-ка, возьмуть ме-не лю-ди в зуби- я ще ж мо-ло-день-ка.

му-зи-ки най-ня-ти, о-бі-щав-ся ко-за-чень-ко му-зи-ки най-ня-ти. ♯
на му-зи-ках би-ти, о-бі-щав-ся ко-за-чень-ко на му-зи-ках би-ти.

Один Всі

mf 3. Му_ сів шапку зня_ ти, «день добрий» ска_ за_ ти, по_ мо_ гай біг, дів_ ча мо_ є,
 4. А дів_ чи_ на ста_ ла, йо_ му од_ ка_ за_ ла, во_ на ж йо_ му од_ ка_ за_ ла

Один Всі

p 7. А вже ж ця_ я сла_ ва по_ всім сві_ ті ста_ ла, що дів_ чи_ на ко_ за_ чень_ ка
 8. А вже ж ця_ я сла_ ва по_ всім го_ ро_ доч_ ку, що дів_ чи_ на ко_ за_ ко_ ві

10.— В нього не_ ма сім пар во_ лів, ще й не_ ма_ є ха_ ти, він не мо_ же, мо_ я до_ ню,
 12.— В нього не_ ма сім пар во_ лів, а ні три ко_ ро_ ви, він не бу_ де те_ бе би_ ти,

P leggiero

ff

то_ бі жи_ то жа_ ти, по_ мо_ гай біг, дів_ ча мо_ є, то_ бі жи_ то жа_ ти,
 сердень_ ком на_ зва_ ла, во_ на ж йо_ му од_ ка_ за_ ла, серденьком на_ зва_ ла.

ff

сер_ деньком на_ зва_ ла, що дів_ чи_ на ко_ за_ чень_ ка серденьком на_ зва_ ла,
 ви_ ши_ ла со_ роч_ ку, що дів_ чи_ на ко_ за_ ко_ ві ви_ ши_ ла со_ роч_ ку.

ff

на руш_ ни_ чок ста_ ти, він не мо_ же, мо_ я до_ ню, на руш_ ни_ чок ста_ ти,
 в те_ бе чор_ ні бро_ ви, він не бу_ де те_ бе би_ ти, в те_ бе чор_ ні бро_ ви.

ВСІ ЗІРОЧКИ ДО КУПОЧКИ

Moderato

mf

C.
A.

1. Всі зі роч_ ки до ку_поч_ ки, а мі_сяць у
 2. Не_ ма мо_ го миленько_ го не до_ма, не
 4. Не_ хай йо_ го ті_ї про_ сять, що греблі роз_

T.

1. Всі зі роч_ ки до ку_поч_ ки
 2. Не_ ма мо_ го ми_ лень_ ко
 4. Не_ хай йо_ го ті_ї про_

B.

Moderato

mf

ро_ зі, а мі_ сяць у ро_ зі, у_ сі хлоп_
 ту_ та, не до_ ма, не ту_ та, вже по_ рос_
 но сять, що греб_ лі роз_но_ сять, не_ хай йо_

_ ки, а мі_ сяц у
 _ го не до_ ма, не
 _ сять, що лі роз_

8

3. На шавлі_
5. Не_хай йо_

- ці на ко_лод_ці, ми_лий у до_ро_зі.
 - ла по до_ро_зі шав_лі_я та ру_зі.
 - го ті_ї зна_ють, що греб_лі ла_ ма_ють.

ро_зі, а мі_сяць у ро_зі.
 ту_та, не до_ма, не ту_та.
 -но_сять, що греб_лі роз_но_сять.

- ю о_кріп грі_ю, на ру_ту не бу_ду, на ру_ту
 - го ті_ї зна_ють, що греб_лі ла_ма_ють, що греблі

3. На шавлі_ю о_кріп грі_ю, на ру_ту не бу_ду, не
 5. Не_хай йо_го ті_ї зна_ють, що греб_лі ла_ма_ють, ла_

3. На шавлі_ю о_кріп грі_ю, на ру_ту не бу_ду,
 5. Не_хай йо_го ті_ї зна_ють, що греблі ла_ма_ють,

3. На шавлі_ю о_кріп грі_ю, о_кріп грі_
 5. Не_хай йо_го ті_ї зна_ють, ті_ї зна_

не бу_ ду, розсер_ див_ ся
ла_ ма_ ють, не_ хай йо_ го

мій милень_ кий, я й просить не
ті_ і люб_ лять, що в бо_ ло_ ті

бу_ ду, на ру_ ту не бу_ ду, роз_ сер_ див_ ся мій ми_
_ ма_ ють, що греб_ лі ла_ ма_ ють, не_ хай йо_ го ті_ і

не греб_ бу_ ду, розсердив_ ся ми_ лень_
ли ла_ ма_ ють, не хай йо_ го ті_ і люб_

_ ю, на ру_ ту не бу_ ду, розсердив_ ся
_ ють, що греб_ лі ла_ ма_ ють, нехай йо_ го

бу_ труб_ *poco dim.* ду_ лять. *pp*

_ лень_ кий, я й просить не бу_ ду, я й про_ сить не бу_ ду_ ду_
люблять. що в бо_ ло_ ті труб_ лять, що в бо_ ло_ ті труб_ лять.
_ кий, я й просить не бу_ ду_ ду_ лять.
_ лять, *poco dim.* що в боло_ ті труб_ лять. *pp*

мій милень_ кий, я й просить не бу_ ду_ ду_
ті_ і люб_ лять, що в бо_ ло_ ті труб_ лять. *pp*

ОЙ БОЧЕЧКА, БОЧЕЧКА ДУБОВАЯ

Andantino

Один

Vci

mf *f* *p*

C. A.

1. Ой, бочечка, бо чечка, гей, ду бо ва я, гей, а в то бі на ли, воч ка
 2. А в то бі на ли, вочка, гей, ме до ва я, гей, з ким я тебе пить бу ду,

T.

5. Гналась, гналась я за ним, гей, не догна ла, на до ро зі ви, шень ка
 7. Гнула, гнула вишеньку, гей, не нагну ла, у па ла під ви, шень ку,

B.

9. Приї хав ми лесенький, гей, я й не чу ла, а узяв за ру чень ку,

Andantino

mf *f* *mf* *f* *p*

pp *p* *mf* *pp*

ме до ва я, а в то бі на ли, воч ка, ме до ва я.
 мо ло да я, з ким я те бе пить бу ду, мо ло да я.

ви рос та ла, на до ро зі ви, шень ка, ви рос та ла.
 та й за сну ла, у па ла під ви, шень ку, та й за сну ла.

я й по чу ла, а узяв за ру чень ку, я й по чу ла.

pp *p* *mf* *pp*

Один

3. Зким я те_бе пиль бу_ду, гей, *ff* *ff* *p*
 4. Десь пої_хав ми_ленький, гей, *ff* *ff* *p*
 щоб не са_ма, гей, бо мого милен_ ко_го
 в го_ро_до_чок, гей, на недо_вге вре_ мяч_ко,

6. На до_ро_зі ви_шенька, гей, *ff* *ff* *p*
 8. У_па_ла під ви_шеньку, гей, *ff* *ff* *p*
 вирос_та_ла, гей, на вишеньці я_ год_ка
 та й засну_ла, гей, при_ї_хав миле_ сень_кий,

10. Ой, уста_вай, ми_ленька, гей, *ff* *ff* *p*
 11. Бо у ме_не ко_ни_ки, гей, *ff* *ff* *p*
 про_буди_ся, гей, та на мої ко_ ни_ки
 во_ро_ні_ї, гей, а на них сі_де_ леч_ка

pp *p* *mf* *pp*

вдо_ма не_ма, бо мо_го ми_лень_ ко_го вдо_ма не_ма.
 на ча_со_чок, на не_дов_ге вре_ мяч_ко, на ча_со_чок.

pp *p* *pp*

до_сти_га_ла, на ви_шеньці я_ 'год_ка, до_сти_га_ла.
 я й не чу_ла, при_ї_хав ми_ле_ сень_кий, я й не чу_ла.

pp *p* *pp*

по_ди_ви_ся, та на мо_ї ко_ ни_ки по_ди_ви_ся.
 зо_ло_ті_ї, а на них сі_де_ леч_ка зо_ло_ті_ї.

ЩИГЛИКОВЕ ВЕСІЛЛЯ

Allegretto

S. A.

1.(7) Щиглик о_же_ нив_ся, щиглик у_тра_ тив_ся, о_же_ нив_ся, у_тра_ тив_ся,

T.

4.(10) І_ де_ гин_дик з_то_ ку, на_ів_ся_ пше_ ни_ ці, сидить дрофа ко_ло_ пе_чі,

B.

Allegretto

та й жінки не_ ма_ є, о_же_ нив_ся, у_тра_ тив_ся, та й жінки не_ ма_ є.

пе_че_ па_ля_ ни_ ці, сидить дро_фа ко_ло_ пе_чі, пе_че_ па_ля_ ни_ ці.

5.(1) Го_роб_ці_му_зи_ки на той час, на го_ди_ну,
 2.(8) Взяв со_бі си_нич_ку, взяв со_бі слав_ну, вдат_ну,

2.(8) Взяв со_бі він го_роб_ця се_стрич_ку, слав_ну_ю, вдат_ну_ю,
 5.(1) А му_зи_ки на той час під_пи_ли, на той час, на го_ди_ну

2.(8) Взяв со_бі си_нич_ку, го_роб_це_ву слав_ну_ю, вдат_ну_ю,
 5.(1) Го_роб_ці_му_зи_ки на той час підпили, на той час, на го_ди_ну

2.(8) Взяв со_бі го_роб_ця сестричку, слав_ну_ю, вдат_ну_ю,
 5.(1) Го_роб_ці_на той час підпили, на той час, на го_ди_ну

2.(8) хо_ро_шу_ю птич_ку, слав_ну_ю, вдат_ну_ю, хо_ро_шу_ю птич_ку.
 5.(1) ди_ва на ро_би_ли, а во_ро_ни_ста_рі жо_ни ко_ро_вай мі_си_ли.

6.(12) А пе_ре_пе_лич_ка ха_ту за_мі_та_є, си_дить со_ва за сто_лом,
 3.(9) Дружко_со_ло_вей_ко ще_бе_че ра_вень_ко, зо_зу_лень_ка за сва_шеч_ку,

pp

3. (9) Друж_ко_со_ло_вей_ко ще_бе_че ра_вень_ко, зо_зу_лень_ка
 6.(12) А пе_ре_пе_лич_ка ха_ту за_мі_та_є, си_дить со_ва

3. (9) Дружко_со_ло_вей_ко щебе_че ра_вень_ко, ко,
 6.(12) А пе_ре_пе_лич_ка ха_ту за_мі_та_є,

pp

3.(9) Друж_ко_со_ло_вей_ко ще_бе_че ра_вень_ко, зо_зу_лень_ка
 6.(12) А пе_ре_пе_лич_ка ха_ту за_мі_та_є, Си_дить со_ва

ско_са по_гля_да_є, си_дить со_ва за сто_лом, ско_са по_гля_да_є.
 та й все хо_ра_шень_ко, зо_зу_лень_ка за сва_шечку, та й все хо_ро_шень_ко.

за сва_шеч_ку, та й все хо_ро_шень_ко. ко.
 за сто_лом, ско_са по_гля_да_є.

та й все хо_ро_шень_ко, зо_зу_лень_ка за сва_шеч_ку, та й все хо_ро_шень_ко.
 ско_са по_гля_да_є, си_дить со_ва за сто_лом, ско_са по_гля_да_є.

за сва_шеч_ку, та й все хо_ро_шень_ко.
 за сто_лом, ско_са по_гля_да_є.

13. А о-рел ста-рос-та, в нього дум-ка про-ста, за-няв гу-си із под-ві-р'я,

ff *p*

ff *p*

та й на Ду-най про-сто, за-няв гу-си із под-ві-р'я, та й на Ду-

f *p*

f *p*

- най та й на Ду_най просто.

7. А деркач рохмалий, він устає рано,—
Узяв сову з-за стола, та й за двері прямо. (2)
8. Сороки-приданки скачуть поверх лавки:
«Бідна ж наша головонька,— немає кибалки!» (2)
9. А куличок сивий кибалочку шиє,
Кибалочка з куличком на весіллячко разком:
«Скорій, скорій, ристячком! Ти — свашкою, я — дружком!»
10. Чаечка підласа, на весілля ласа,
Біжить, кричить, вигукує, то й потіха наша. (2)
11. А джміль із бджолою підпоїли чаплю,—
«Тут буду ночувати,— додому не втраплю!» (2)
12. Лебедик біленький іде помаленьку.
— Поспішайся, лебедику, бо вже й не раненько. (2)
13. А орел-староста, в нього думка проста,—
Зняв гуси із подвір'я, та й на Дунай просто. (2)

ОЙ І СЮДИ ГОРА

Moderato

mf

C. A. 1.(5) Ой і сю_ ди го_ ра, ой і ту_
2.(8. 9) А то ж не зо_ ря, то ж дів_ чи_

T. *mf*
Гей, ой і ту_
Гей, то ж дів_ чи_

B.

p

- ди го_ ра, по_ між ти_ ми кру_ ти_ ми го_
- на мо_ я у_ хва_ ти_ ла но_ ві_ ві_ де_

mf

- ди го_ ра, я
- на мо_ я

p

mf

- ра_ ми схо_ ди_ ла зо_ ря, по_ між
- реч_ ка, по_ во_ ду пі_ шла, у_ хва_

f

ти-ми кру-ти-ми го-ра-ми сxo-ди-ла зо-ря.
-ти-ла но-ві-ві-де-реч-ка, по-во-ду пі-шла.

3.(6) А ко-зак за не-ю, як за
4.(7,10) Ой, дів-чи-но но мо-я, на-пій

зо-ре-ю, си-вим ко-нем по-над Чор-ним
же ко-ня з руб-ле-но-ї це-ї кри-ни.

си-вим ко-нем
з руб-ле-но-ї

мо-рем, по-над Ду-на-єм,
-чень-ки, з пов-но-го від-ра,

ко_ нем по_над Чор_ним мо_рем, по_над Ду_на_ем.
но і це_ї кри_ни_ чень_ки, з пов_но_го від_ра.

5. — Ой, козаченьку мій, та якби ж я твоя,
Напоїла б коня вороного | Двічі
З повного відра.
6. — Ой, дівчино моя, та сідай на коня —
Та й поїдем у чистеє поле | Двічі
До мого двора.
7. Коло мого двора нема ні кола,
Тільки стоїть три куці калини, | Двічі
Та й та не цвіла.
8. — Ой, калино моя, чого ж ти не цвіла?
Зима була, цвіт мій прив'ялила, | Двічі
Тим я не цвіла.
9. Ой, дівчино моя, чом ти заміж не йшла?
— Всю країну цюю ісходила, — | Двічі
Пари не знайшла!
10. — А, козаченьку мій, чого ж ти не женивсь?
— Служба була, мене забарила,
Тим я не женивсь!

ПІСНЯ ПРО БАЙДУ

Maestoso

Соло баритон або тенор

mf >

В Цар_ го_ ро_ ді на ри_ ноч_ ку,

ох, і там п'є Бай_ да мед, го_ рі_ лоч_ ку, та не день, не

ніч_ ку, та не го_ ди_ ' ноч_ ку.

Marciale

C.
A.

При_ йшов до ньо_ го цар ту_ рець_ кий: — Що ти робиш, Бай_ до,

T.

к ньо_ му

B.

Бай_ до мо_ ло_ дець_ кий, що ти робиш, Бай_ до, Бай_ до мо_ ло_ дець_ кий?

f *ff*

— Ой, п'ю, ца — рю, мед, го — рі — лоч — ку, та не день, не

Tempo I *pp* *staccato* *)

— Ой, п'ю, ца — рю, мед, го — рі —

ніч — ку, та не го — ди — ноч — ку, та не день, не ніч — ку, та не го — ди —

— лоч — ку, та не день, не ніч — ку,

— ноч — ку. Ой, п'ю,

Ой, п'ю, ца — рю, мед, го — рі — лоч — ку, та не день, не

та не го — ди — ноч — ку, та не день, не ніч — ку,

ца — рю, мед, го — рі — лоч ку та не день, не ніч — ку, не го — ди —

ніч — ку, та не го — ди — ноч — ку, та не день, не ніч — ку, та не го — ди —

та не го — ди — ноч — ку.

*) Майже речитативом

ноч ку.

f доч_ ку.

— По_ кинь, Бай_ до, бай_ ду_ ва_ ти, сва_ тай мо_ ю

Бай_ до, бай_ ду_ ва_ ти,

доч_ ку та йди ца_ рю_ ва_ ти, сва_ тай мо_ ю доч_ ку

pp — Тво_ я доч_ ка по_ га_

ff та йди ца_ рю_ ва_ ти. *f* Тво_ я доч_ ка

sempre staccatissimo Тво_ я доч_ ка по_ га_

— на_ я, ох, а тво_ я ві_ ра, ві_ ра про_ кля_ та_ я, ох, а тво_ я

по_ га_ на_ я, тво_ я ві_ ра, про_ кля_ та_ я, тво_ я

poco rit. **Risoluto** **Meno mosso**

ві_ ра, ві_ ра про_кля_ та_ я. ох, а тво_ я ві_ ра,
poco rit.
 ві_ ра, ві_ ра про_кля_ та_ я,
 ві_ ра про_кля_ та_ я,

Risoluto **ff** **allargando**

ві_ ра про_кля_ та_ я. Ой, як крик_ не цар ту_ рець_ кий
ff
ff

та й на слу_ ги та й на сво_ ї слу_ ги мо_ ло_ дець_ кі: — Візь_ міть,
 та й на слу_ ги мо_ ло_ дець_ кі: Візь_ міть, Бай_ ду,
 та й на сво_ ї слу_ ги, слу_ ги мо_ ло_ дець_ кі:
 — Візь_ міть, Бай_ ду,

Бай_ ду із_ в'я_ жі_ те, та за реб_ ро га_ ком за_ че_ пі_ те,
 із_ в'я_ жі_ те,
 Бай_ ду із_ в'я_ жі_ те, та за реб_ ро га_ ком, га_ ком за_ че_ пі_ те,

та за реб_ро га_ ком, га_ ком за_ че_ пі_ те!

на ду_ Ви_ сить Бай_ да на ду_ Ви_ сить Бай_ да, Бай_ да на ду_ боч_ ку, та не день, не

боч ку, та не день, не ніч_ ку, _боч_ ку, не день, не два, ніч_ ку, та не го_ ди_ ноч_ ку та не день, не ніч_ ку, та не го_ ди_

та не го_ ди_ ноч_ ку, го_ ди_ ноч_ ку, не день, не два, та не го_ ди_ _ноч_ ку. та не день, не ніч_ ку,

Marciale

ppp — *f*

— ноч — ку. При — йшов к ньо — му цар ту — рець — кий:

ppp *f*

ppp

При — йшов до ньо — го цар, турець — кий:

— Що ти ба — чиш, Бай — до, Байдо мо — лодець — кий, що ти ба — чиш, Бай — до,

— Що ти ба — чиш,

— Що ти ба — чиш, Бай — до, Бай — до мо — лодець — кий,

Andante espressivo

Бай — до мо — лодець — кий?

Тенор соло

Один *p* Ба — чу,

— Ба — чу, ца — рю, ба — чу два ду —

Один Ба — чу, ца — рю, два ду —

ца — рю, два ду — боч — ки, два ду —

— боч — ки, а на тих ду — боч — ках си — дять го — лу —

Ба — чу, ца — рю, два ду — боч — ки,

- боч - ки, а на тих ду - боч - ках си - дять го - лу -

- боч - ки, на ду - боч - ках си - дять го - лу -

- боч - ки, а на тих ду - боч - ках го - лу -

а на тих ду - боч - ках си - дять, си - дять го - лу -

rit.

f

mf rit.

f

rit.

- боч - ки. **Agitando** А. Один

- боч - ки. По - зволь, ца - рю, луч - ка взя - ти,

- боч - ки. По - зволь, ца - рю, луч - ка взя - ти,

- боч - ки. М...

p Один

А. то - бі на ве - че - рю го - лу - боч - ків зня - ти, то - бі на ве -

Т. то - бі на ве - че - рю

Б. М... М...

Allegro

че рю го лу боч ків зня ти. Ой, як стрельне

Бай да з лу ка, та й по пав він ца ря по між ву ха,
Бай да з лу ка, по пав ца ря по між ву ха,
та й по пав він ца ря по між са мі ву ха.

а ца ри цю в по ти ли цю, а ца ре ву доч ку
а ца ри цю в по ти ли цю,
а ца ре ву доч ку

в са му го ло воч ку, *росо rit.*

а ца ре ву, а ца ре ву доч ку в са му го ло воч ку.
росо rit.
ли цю,
росо rit.

в са му го ло воч ку,

Pesante

- То бі, ца рю, в зем лі гни ти,
ff

Бай ді мо ло до му мед, го ріл ку ни ти,

Бай ді мо ло до му мед, го ріл ку ни ти.
ff rit.

ДВІ ПІСНІ „ЖУРБА“ і „КОСИВ КОЗАК СІНО“^{*)}

Moderato
Альт соло

Баритон соло

Moderato

1. Жур-ба ме-не

1. Та жур-ба ме-не су-шить,

1. су-шить, та жур-ба
2. жур-бі та й і-не
3. п'я-на, а су-ча

1. та жур-ба ме-не в'я-
2. та й і-не під-да-ю-
3. а су-ча жур-ба впря-

1. Косив козак сі-но по-го-да,
3. Нежаль мені він-ні ре-чі,
5. Вчора бу-ла дів-ка, як із ро-жі квіт-ка,

^{*)} Обидві пісні виконуються одночасно

1. ме_ не в'я_ лить, та жур_ ба
 2. під_ да_ ю_ ся, та пі_ ду
 3. жур_ ба впря_ ма, та го_ рі,

1. _ лить, та жур_ ба ме_
 2. _ ся, та пі_ ду до
 3. _ ма, та го_ рі_ лоч_

1. пла_ ка_ ла дів_ чи_ на, як бу_ ла мо_ ло_ да, пла_ ка_ ла дів_
 3. роз_ пус_ ти_ ла ко_ су, за_ сте_ ли_ ла пле_ чі, роз_ пус_ ти_ ла
 5. а сьо_ год_ ні ста_ ла, як бі_ ла_ на міт_ ка, а сьо_ год_ ні

1. пла_ ка_ ла дів_ чи_ на, як бу_ ла мо_ ло_ да, пла_ ка_ ла дів_
 3. роз_ пус_ ти_ ла ко_ су, за_ сте_ ли_ ла пле_ чі, роз_ пус_ ти_ ла
 5. а сьо_ год_ ні ста_ ла, як бі_ ла_ на міт_ ка, а сьо_ год_ ні

1. ме не, ма ти, ско
 2. до шин кар ки, го
 3. лоч ка п'я на, су

1. не ма ти, ско ро
 2. шин кар ки, го ріл
 3. ка сум на, су ча

1. чи на, як бу ла мо ло да.
 3. ко су, за сте ли ла пле чі.
 5. ста ла, як бі ла на міт ка.

1. чи на, як бу ла мо ло да.
 3. ко су, за сте ли ла пле чі.
 5. ста ла, як бі ла на міт ка.

1. _ро із ніг зва_ лить.
 2. _ріл_ ки на_ п'ю_ ся.

1. із ніг зва_ лить.
 2. ки на_ п'ю_ ся.

mf

2. Пла_ка_ла, пла_
 4. Ко_су роз_пус_

2. _ка_ ла, з ли_чень_ ка змар_ні_ла, вид_но по дів_
 4. _ти_ ла, пле_чі_ за_сте_ли_ла, пі_шла за не_

s

1. та ско_ ро із
2. та . го _ ріл _ ки

2. _ чи _ ні, ві_ ноч_ ка жа_ лі_ ла, вид_ но по дів_
4. _ лю _ ба, жа_ лю на_ ро_ би_ ла, пі_ шла за не_

1. ніг зва_ лить.
2. на_ п'ю_ ся.

2. _ чи _ ні, ві_ ноч_ ка жа_ лі_
4. _ лю _ ба, жа_ лю на_ ро_ би_

2. А я вже тій
3. Го_рі_ лоч_ка

2. А я вже тій жур_ бі
3. Го_ рі_ лоч_ ка п'я_ на,

2. _ла.
4. _ла.

3. _ча жур_ ба ум_ на.
3. жур_ ба ум_ на.

5. як бі_ ла на_ міт_ ка.

НА ВУЛИЦІ СКРИПКА ГРАЄ

На мелодію М. Кропивницького

Allegretto $\text{♩} = 104$

S.
A.

mf На вулиці скрипка грає, бас гу-де, ви-мов-ля-є.
- Пус-ти ж ме-не, мо-я ма-ти, на ву-ли-цю по-гу-ля-ти.

T.

pp На вулиці скрипка грає.
pp - Пус-ти ж ма-ти по-ка-гу-ля-ти.

B.

На вулиці скрипка грає.
- Пус-ти ж ма-ти, по-гу-ля-ти.

pp

Allegretto $\text{♩} = 104$

cresc.

mf Ме-не ма-ти не пус-ка-є, до ку-же-ля при-га-ня-є.
- І-ди, до-ню, та не гай-ся, на ву-ли-цю - та й вер-тай-ся!

mf Ме-не ма-ти не пуска-є, до ку-же-ля при-га-ня.
- І-ди, до-ню, та не гай-ся, на ву-ли-цю - та й вер-тайсь!

mf Ме-не ма-ти до ку-же-ля при-га-ня.
- І-ди, до-ню, на ву-ли-цю - та й вер-тайсь!

mf

cresc.

f

mf

А я ро-бить не зду-жа-ю- в ме-не ру-чень- ки бо-лять.
 Шо ж то ме-ні за гу-лян-ня на ву-ли-цю та й вер-тан-ня..

mf

А я не зду- жа-ю- ру-чень- ки бо-
 Шо ж то, що ж то ме- ні За- гу- лян- ня-

mf

- Пус-ти ж ме-не, мо-я ма-ти, на ву-ли-цю по-гу-лять.
 То ж то ме-ні по-гу-лян-ня тиж-день до-ма не бу-вать.

- Пус-ти ж, мо-я ма-ти,
 о-то ж ме-ні по-гу-лян-ня-

f

poco a poco cresc.

То ді б, мо же, о чу ня ла і ку де ли цю до пря ла.

То ді б, то ді б я до пря ла.

То ді б, я до пря ла.

poco a poco cresc.

Poco meno mosso
legato

А те пер я не зду жа ю та й не дій ду до ку же ля.

Те пер

А те пе ра не зду жа ю.

Poco meno mosso

Andante teneramente

p Ох, ох, ох, ох, та не дій-ду до ку-же-ля.
mf *p poco rit.* *dim.*

p *mf* *p poco rit.* *dim.*

p *mf* *p poco rit.* *dim.*

Andante teneramente

p *mf* *p poco rit.* *dim.*

Piu mosso

f Ох, ох, ох, ох, та не дій-ду до ку-же-ля.
ff *Gaio*

f *ff*

f *ff*

Piu mosso

f *ff* *Gaio*

Tempo I

p Ох, *mf*

На ву_ли_ці, на ву_ли_ці скрипка грає, бас (и) гуде. бас (и) гу_де, ви_мов_ля_є.

Ох, ох,

mf

Ох, ох, ох, ох, ох, ох, ох, ох!

Tempo I

p *mf*

p *mf*

f *lunga*

Ме_не ма_ти не пус_ка_є, до ку_же_ля при_га_ня.

Ма_ти

Ма_ти

На ву-ли-ці скрип-ка гра-є,
 На ву-ли-ці бас (и) гу-де, ви-мов-ля-є,
 Бас (и) гу-де, ви-мов-ля,

гей,
 росо а росо *dim.*
 бас (и) гу-де, ви-мов-ля,
 ви-мов-ля, гей,
 бас (и) гу-де, ви-мов-ля,
 ви-мов-ля,
 ви-мов-ля,
 бас (и) гу-де, ви-мов-ля,
 росо а росо *dim.*
 росо а росо *dim.*
 росо а росо *dim.*

бас (и) гу_ де, ви_ мов_ ля, *pp dim.*

гей, *pp*

бас (и) гу_ де, ви_ мов_ ля,

ви_ мов_ ля, ви_ мов_ ля, ви_ мов_ ля, ви_ мов_ ля.

dim.

dim.

- ля.

бас (и) гу_ де, гей!

бас (и) гу_ де, ви_ мов_ ля, ви_ мов_ ля, ви_ мов_ ля, ви_ мов_ ля.

pp

smorzando ppp

smorzando

sf

sf

ОЙ ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН (КОЛИСКОВА)

За Барвінським

Andantino $\text{♩} = 116$

КМ, КМ, КМ, КМ,

КМ, КМ, КМ, КМ...

S.
A.
T.
B.

ГМ, ГМ, ГМ, ГМ.

ГМ, ГМ, ГМ.

ГМ, ГМ, ГМ.

Andantino $\text{♩} = 116$

p

Сопрано соло

p

Ой хо-дить сон ко-ло ві-кон, а дрі-мо-та ко-ло пло-та.

pp *pp* *pp* *pp*

ГМ, ГМ, ГМ, ГМ.

pp *p*

cresc. *p*

Пи_та_еть_ся сон дри_мо_ти: А де бу_дем но_чу_ва_ти?..

ГМ... *pp* *mf*

ГМ, *ГМ,* *ГМ,* *ГМ.* *mf*

pp *mf*

mf

КМ, КМ, КМ, КМ, КМ, КМ, КМ, КМ,

p *rit.*

ГМ, *ГМ,* *ГМ,* *ГМ.* *rit.*

p *rit.*

rit.

p
 — Де хато́нь_ка теп_ле_сень_ка, де ди_ти_на ма_ле_сень_ка, —

pp
 гм, гм, гм, гм, гм,

pp

pp

pp

гм...

mf *p*
 ту_ди пі_дем но_чу... ва_ти і ди_ти_ну ко_ли_са_ти.

p *pp*

гм, гм, гм, гм, гм, гм,

p *pp*

гм, гм, гм, гм, гм,

p *pp*

гм, гм, гм, гм, гм,

гм, гм, гм, гм, гм,

pp

ЖУРАВЕЛЬ

Allegro ma non troppo

C. A. *f*

1 За_ на_ див_ ся жу_равель, жу_равель до ба_ би_ них

T. *f*

до ба_ би_ них

B.

ко_но_пель, ко_но_пель. Та_кий, ся_кий жу_ра_вель, та_кий, ся_кий

ко_но_пель, ко_но_пель. Та_кий, ся_кий, та_кий

f

За_ на_ див_ ся жу_ра_вель,

но_са_тий, та_кий, ся_кий диб_ле, ко_но_пель_ки щіп_ле.

но_са_тий, ко_но_пель_ки щіп_ле, щіп_ле.

жу_равель, ко_но_пель_ки, ко_но_пель_ки щіп_ле.

-ле,

А я то му журавлю, журавлю ки ем но ги

Та_кий, ся_кий но_са_тий, та_кий, ся_кий

пе_ре_б'ю, пе_ре_б'ю! Та_кий, ся_кий

Та_кий но_са_тий, та_кий

ца_ба_тий, та_кий, ся_кий диб_ле, ко_но_пель_ки щіп_ле.

Та_кий, ся_кий но_са_тий, та_кий, ся_кий

ца_ба_тий, та_кий, ся_кий диб_ле, ко_но_пель_ки щіп_ле.

ца_ба_тий, та_кий, ся_кий диб_ле, та_кий, щіп_ле.

3. Та й щоб, та й щоб не ди_бав, не ди_бав, ко_но_пель_ки

3. Та й щоб, та й щоб не ди_бав, ко_но_пель_ки не щі_пав, та й щоб, та й щоб не ди_бав,

не щипав, не щипав. Такий, сякий но са тий, такий, сякий

Такий но са тий, такий

конопельки не щипав.

щипав, такий, сякий диле, конопельки щипав.

щипав, такий диле, конопельки щипав.

такий, сякий диле, такий, щипав.

4. Оце ж тобі, журавель, журавель, щоб не

4. Оце ж тобі, журавель, оце ж тобі,

4. Оце ж тобі, журавель,

4. Оце ж тобі, журавель, журавель,

за_ ймав ко_ но_ пель, ко_ но_ пель.

жу_ равель, жу_ равель, *ff* щоб не за_ ймав ко_ но_ пель,

жу_ равель, щоб не за_ ймав, *ff* щоб не за_ ймав ко_ но_ пель,

ff щоб не за_ ймав ко_ но_ пель,

ко_ но_ пель, *pp* щоб не за_ ймав ко_ но_ пель, ко_ но_ пель.

ко_ но_ пель, *pp* щоб не за_ ймав ко_ но_ пель, ко_ но_ пель.

ко_ но_ пель, *pp* щоб не за_ ймав ко_ но_ пель, ко_ но_ пель.

ко_ но_ пель, *pp* щоб не за_ ймав ко_ но_ пель, ко_ но_ пель.

ко_ но_ пель, *pp* щоб не за_ ймав ко_ но_ пель, ко_ но_ пель.

mp Та_ кий, ся_ кий ци_ ба_ тий, та_ кий, ся_ кий но_ са_ тий, ци_ ба_

mp Та_ кий, ся_ кий но_ са_ тий, та_ кий, ся_ кий

f Та_ кий ци_ ба_ тий, та_ кий но_ са_ тий, та_ кий, ся_ кий

ко_ но_ плі щіп_ ле.

ff _ тий, диб_ ле, ко_ но_ пель_ ки щіп_ ле, *ff* ко_ но_ пель_ ки щіп_ ле.

диб_ ле, *ff* ко_ но_ плі щіп_ ле, *ff* ко_ но_ пель_ ки щіп_ ле.

диб_ ле, ко_ но_ пель_ ки щіп_ ле,

ГЕЙ, ОЙ У ПОЛІ ТА КРИНИЦЯ БЕЗОДНЯ

Andantino

Два *p* Всі *p*

С. А. 1. Гей, ой у по_ лі та крини_ ця бе_ зод_ ня, гей,
p Один *p* Всі *p*

Т. 2. Гей, те_ че во_ да та й і_зо дна хо_ лод_ на, гей,
p

Б. 3. Гей, а в коза_ ка зро_ ду дів_ чи_ на од_ на, гей,
 хо_ лод_ на.

те_ че во_ да та й і_зо дна хо_ лод_ на, хо_ лод_ на.

а в ко_ за_ ка зро_ ду дів_ чи_ на од_ на.

ка_ жуть лю_ ди — не його во_ на бу_ де.

Т. 4. Гей, ой, дай, бо_ же, та не ді_ лі ді_ жда_ ти, гей,
 5. Гей, пошлю лю_ дей дів_ чинио_нь ки сва_ та_ ти, гей,
p

Б. 6. Гей, а сам ся_ ду під вікон_ це слу_ ха_ ти, гей,
p

по_ шлю лю_ дей дів_ чинио_нь ки сва_ та_ ти. ти.
 а сам ся_ ду під вікон_ це слу_ ха_ ти. ти.

а що бу_ де дів_ чинио_нь_ ка ка_ за_ ти.

C. A. T.

7. Гей, а дівчи_ на та й по світ_ лонь_ ці хо_ дить, гей,

8. Гей, оддай ме_ не, ти, мій ба_ тень_ ку, за_ між, гей,

сво_ го бать_ ка та вір_ не_ сень_ ко про_ сить.
як не дда_ си, то го_ туй но_ жа за_ раз.

C. A. T. Б.

9. Гей, як не но_ жа, то шовко_ ву ві_ рьов_ ку, гей,

та на мо_ ю роз_ не_ щас_ ну го_ лов_ ку.

ОЙ ПІДУ ПО КОЛІНА В ЛОБДУ

Moderato

The musical score is written for voice and piano. It consists of three systems of music. The first system includes vocal staves for Soprano (C.), Alto (A.), Tenor (T.), and Bass (Б.) with lyrics in Ukrainian. The second system continues the vocal lines and piano accompaniment. The third system concludes the piece with a repeat sign and two endings. The tempo is marked 'Moderato' and the key signature has two flats (B-flat and E-flat).

System 1:

С. A. Т. Б.

Ой пі ду, ой пі ду по ко лі на в ло бо ду, ло бо ду,

System 2:

та й до то ї дів чи ни, що хо ро ша на ви ду. Хо ро ша я

System 3:

Хо ро ша я, хо ро шо го дів чинь ка

Хо ро шо го дів чи на, ста ну, ста ну,

дів чи на, хо ро шо го ста ну, ста ну.

хто ж те_ бе лю_ бить бу_ де?

p а хто те_ бе любить буде, як я пе_ ре_ ста_ ну?

p а хто те_ бе лю_ бить бу_ де, як я пе_ ре_ ста_ ну?

Те_ рен, те_ рен

p Те_ рен, те_ рен ко_ ло ха_ ти, та й ні_ ко_ му о_ бі_ рва_ ти, те_ рен

p Те_ рен те_ рен ко_ ло ха_ ти, та й ні_ ко_ му о_ бі_ рва_ ти, те_ рен, те_ рен,

Те_ рен, те_ рен ко_ ло ха_ ти, те_ рен,

ко_ ло ха_ ти, та й ні_ ко_ му о_ бі_ рвать. Тре_ ба хлоп_ ців на_ йня_ ти,

те_ рен, та й ні_ ко_ му о_ бі_ рва_ ти. Тре_ ба хлоп_ ців,

щоб той те_ рен о_ бі_ рва_ ти, тре_ ба хлоп_ ців, щоб той те_ рен

щоб той те_ рен о_ бі_ рват, тре_ ба хлоп_ ців на_ йня_ ти, щоб той те_ рен

Нень_ка ві_ри не йня_ ла, за не_лю_ба

o_бі_рвать. Ві_ри не йня_ ла, ме_не
o_бі_рвать. Нень_ка ві_ри не йня_ ла, за не_лю_ба

від_да_ла, нень_ка ві_ри не йня_ ла, за не_лю_ба від_да_ла,
від_да_ла, нень_ка ві_ри не йня_ ла, за не_лю_ба від_да_ла,
ві_ри не йня_ ла, ме_не

та ще й ме_ні на_ка_за_ла, щоб я йо_го ша_ну_ва_ла,
та ще й ме_ні на_ка_за_ла, щоб я йо_го ша_ну_ва_ла,
та ще й

та ще й ме_ні на_ка_за_ла, щоб я йо_го ша_ну_ва_ла.
та ще й ме_ні на_ка_за_ла, щоб я йо_го ша_ну_ва_ла.
та ще й на_ка_за_ла, щоб я ша_ну_ва_ла.

А я йо_ го ша_ ну_ ю, як со_ ба_ ку ру_ ду_ ю,
 А я йо_ го, як со_ ба_ ку ру_ ду_ ю, ша_ ну_ ю,
 А я йо_ го, а я йо_ го, як со_ ба_ ку ру_ ду_ ю, ша_ ну_ ю.

а я йо_ го ша_ ну_ ю.
 як со_ ба_ ку ру_ ду_ ю, під при_ піч_ ком го_ ду_ ю.
 го_ ду_ ю.

При_ в'я_ за_ ла до сто_ ла, а він зу_ би ви_ ски_ ря,
 При_ в'я_ за_ ла до сто_ ла, а він зу_ би ви_ ски_ ря,
 При_ в'я_ за_ ла, при_ в'я_ за_ ла, як со_ ба_ ку, до сто_ ла,

а він, а він зу_ би
 при_ в'я_ за_ ла, а він зу_ би, а він зу_ би ви_ ски_ ря.
 при_ в'я_ за_ ла до сто_ ла, а він зу_ би ви_ ски_ ря.

— Шкир, шкир, вра_жий си_ ну, по_ ки зна_ йду хво_ ро_ сти_ ну, шкир, шкир.

вра_ жий си_ ну, по_ ки зна_ йду хво_ ро_ сти_ ну. Хво_ ро_ сти_

_ ну знайшла та й од_ сер_ дн_ ла_ ся, та й на сво_ го ми_ лень_ ко_ го

пе_ ресер_ дн_ ла_ ся. Як зі_ йду я, як зі_ йду на го_ ой зі_ йду я на го_ ру кру_

Як зі_ йду я, як зі_ йду на го_ ру кру_

Як зі_ йду я на го_ ру кру_

- гу - ю,
 - ру, чи не ї - де, *ff* чи не ї - де, чи не пе - ре -
 - ту - ю, чи не ї - де, *ff* чи не йде, чи не ї - де, чи не пе - ре -
 - ру, чи не ї - де, чи не

- чу - ю. *p* А він ї - де, а він ї - де, ту - па - є дріб -
 - чу - ю. *p* А він він ї - де, ї - де,
 - чу - ю. *p* А він
 йде, А він

- нень - ко: *pp* То ж мій ми - лий, *sf* чор - но - бри - вий, *pp rit.* за - по - ро - жець,
pp *sf* *pp rit.*
 - нень - ко. *pp* *sf* *pp rit.*

Andante *ppp* - нень - ко. *ppp* Ой, пі - ду *p* по ко - лі - на в ло - бо - ду.
Allegro *f* Ой, ой пі - ду *f*
 Ой пі - ду

ВИЙДИ, ГРИЦЮ, НА ВУЛИЦЮ

Allegretto

Ви_йди, Гри_цю, на ву_ли_цю, ви_йди, Ко_ва_лен_ ку,

Ви_йди, Гри_цю Ко_ва_лен_ ку,

Ви_йди, Гри_цю Ко_ва_лен_ ку,

Ви_йди, Гри_цю, ви_йди, Ко_ва_лен_ ку,

за_грай ме_ні в со_пі_лоч_ку сти_ха, по_ма_лень_ ку. Со_пі_лоч_ка

за_грай ме_ні сти_ха, по_ма_лень_ ку. Со_піл_ка,

за_грай ме_ні сти_ха, по_ма_лень_ ку. Ой, со_пі_

з де_рев_ця,

со_піл_ка, ду_бо_ве_є ден_це, як за_гра_є, за_спі_ва_є,

_лоч_ка, ду_бо_ве_є ден_це, як за_гра_є, за_спі_ва_є,

а ду_бо_ве_є ден_це, ой, як за_спі_ва_є,

бо- лить мо- є сер- це.

бо- лить мо- є сер- це. Сяк, так до ве- чо- ра бу- ду жить,

Не хо- ди- ла на ву- ли- цю

Не пі- ду, не пі- ду,

а вве- че- рі Ка- те- ри- на при- бі- жить. Гей,

й не пі- ду, не лю- би- ла по- га- но- го й не бу- ду. Гей, гей,

не пі- ду, не пі- ду, не пі- ду!

гей, по- лю- би- ла чор- ня- во- го на ви- ду. А у ме- не

гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Три та- ля- ри

гей, гей!

Гей,

ша- ро- ва- ри слі- ди за- мі- та- ють. Три та- ля- ри у ки- ше- ні,

росо и росо cresc.

тай ті за_ ва_ жа_ ють.

гей, гей, гей,

тай ті за_ ва_ жа_ ють. О_дин та_ляр на та_нець, дру_гий — на го_

Гей, гей, гей, гей,

гей, гей, гей, гей, гей.

- ріа_ ку, а на тре_тій куп_лю ме_ду — по_ча_сту_ю дів_ку.

гей, гей, гей, гей.

А ти ме_не, вра_жий си_ну, не займай! А ти ме_ні до_га_нонь_ки

Сяк, так до ве_чо_ра бу_ду жить, сяк, так

не да_вай! Бо хоч же я не хо_ро_ша на ви_ду, бу_де з ме_не

до ве_чо_ра бу_ду жить, сяк, так до ве_чо_ра бу_ду жить,

гос_ по_ динь_ ка до ла_ ду. Вий_ ди, Гри_ цю, на ву_ ли_ цю, вий_ ди, Ко_ ва_
 бу_ ду, бу_ жить, Вий_ ди, Гри_ цю, вий_ ди, Ко_ ва_
 Ви_ йди,

лен ку, за_ грай ме_ ні в со_ пі_ ло_ ку сти_ ха, по_ ма_ ку.
 лен ку, за_ грай в со_ пі_ лоч_ ку сти_ ха, по_ ма_ лень_ ку.
 ко_ ва_ лен_ ку, за_ грай ме_ ні сти_ ха, по_ ма_ лень_ ку.

rosso a poco cresc.
 Со_ пі_ лоч_ ка з де_ рев_ ця,
 Со_ піл_ ка, со_ піл_ ка, ду_ бо_ ве_ є ден_ це, як за_ гра_ є,
 Со_ пі_ лоч_ ка з де_ рев_ ця, ду_ бо_ ве_ є ден_ це, як за_ гра_ є,
 Со_ пі_ лоч_ ка, а ду_ бо_ ве_ ден_ це, як за_

за_ спі_ ва_ є, бо_ лить мо_ є сер_ це. Ой, так, так!
 за_ спі_ ва_ є, бо_ лить мо_ є сер_ це. Ой, так, так!
 _ гра_ є, бо_ лить сер_ це.

ОХ, І ЗЙДИ, ЗЙДИ ТИ, ЗІРОНЬКО

Andante

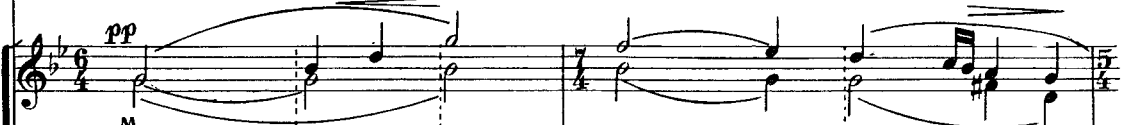
Тенор соло

p

1. Ох, і зі_йди, зі _ йди ти, зіронь_ко та ве_чір _ ня _ я.
2. Ра _ да б зір_ка зі _ йти — чорна хма_ра та й на_сту_ па_є.

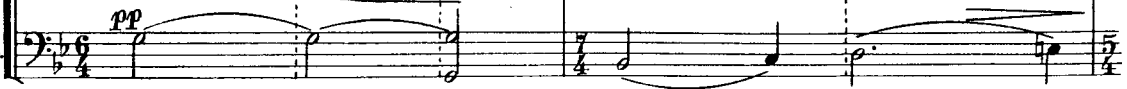
C.
A.

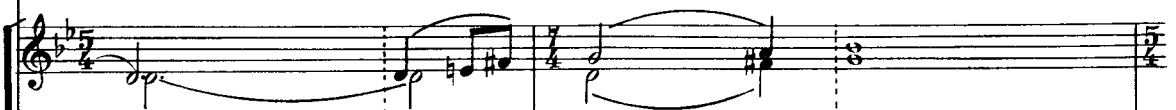
T.

B.

Ох, і ви_йди, ви _ йди, дів_чинонь_ко мо_я вір _ на_я!
Ра_да б дів_ка вий_ ти,— та ма_ту_ся та й не пус_ ка_є.

Ох, і ви йди, ви йди,
Рада б дівка вийти,
дівчинонько моя вірна я!
та матуся та й не пускає.

3. А зіронька зі йшла —
4. Ой, ти, козаченьку,
усе полетай освітила.
ти, хрещатий та барвіночку,
йшла по леосвітила.
ку, ти, барвіночку.

ви йшла —
А дівчина ви йшла, ви йшла козаченька та й розвесе лила.
хто то бі по сте ле, по сте ле у до розі та й пості лоньку?
А дівчина ви йшла, ви йшла козаченька та й розвесе лила.
хто то бі по сте ле, по сте ле у до розі та й пості лоньку?

А дів_чи_на ви_ йшла — ко_ за_чень_ка та й роз_ве_се_ ли_ ла.
 хто то_ бі по_ сте_ ле у до_ ро_ зі та й по_ сті_ лонь_ ку?

А дів_чи_на ви_ йшла — ко_ за_ ка_ та й роз_ве_се_ ли_ ла.
 Хто то_ бі по_ сте_ ле в до_ ро_ зі та й по_ сті_ лонь_ ку?

5. Буй_ ний ві_ тер сте_ дить,
 6. Зе_ ле_ ний го_ ро_ шок,
 7. Ой ви, доб_ рі лю_ ди,—

5. Буй_ ний ві_ тер сте_ дить, сте_ дить,
 6. Зе_ ле_ ний слав_ ся го_ ро_ шок,
 7. Ой ви, та доб_ рі і лю_ ди,—

5. Ой по_ сте_ ле ме_ ні
 6. Ой че_ рез ме_ жу
 7. Ох, і по_ кло_ нить_ ся,

буйний ві_ тер хур_ то_ ви_ на,
 зе_ лений го_ ро_ шок слав_ ся.
 ой ви, лю_ ди, доб_ рі лю_ ди,—

5. буй_ ний ві_ тер та хур_ то_ ви_ на,
 6. та й зе_ ле_ ний го_ ро_ шок слав_ ся.
 7. ой ви, лю_ ди, та доб_ рі і лю_ ди,—

а під го_ло_вонь_ ку
 Ко_зак до дів_чи_ни
 не_хай мо_їй ми_лій

а під го_ло_вонь_ ку ме_ні
 Ко_зак до дів_чи_ни, ко_зак
 не_хай мо_їй ми_лій, ми_лій

го_лу_ба_я та й жу_па_ни_на.
 че_рез лю_ди та й покло_няв_ся,
 ле_ге_сень_ко мо_їй ми_лій бу_де,

а під го_ло_вонь_ ку ме_ні
 Ко_зак до дів_чи_ни, ко_зак
 не_хай мо_їй ми_лій, ми_лій

го_лу_ба_я та й жу_па_ни_на,
 че_рез лю_ди та й покло_няв_ся,
 ле_ге_сень_ко мо_їй ми_лій бу_де,

а під го_ло_вонь_ ку
 Ко_зак до дів_чи_ни
 не_хай мо_їй ми_лій,

го_лу_ба_я та й жу_па_ни_на,
 че_рез лю_ди та й покло_няв_ся,
 ле_ге_сень_ко мо_їй ми_лій бу_де,

а під го_ло_вонь_ ку
 ко_зак до дів_чи_ни
 не_хай мо_їй ми_лій,

го_лу_ба_я та й жу_па_ни_на.
 че_рез лю_ди та й покло_няв_ся.
 ле_ге_сень_ко мо_їй ми_лій бу_де.

а під го_ло_вонь_ ку
 ко_зак до дів_чи_ни
 не_хай мо_їй ми_лій,

го_лу_ба_я та й жу_па_ни_на.
 че_рез лю_ди та й покло_няв_ся.
 ле_ге_сень_ко мо_їй ми_лій бу_де.

а під го_ло_вонь_ ку
 ко_зак до дів_чи_ни
 не_хай мо_їй ми_лій

жу_па_ни_на.
 по_кло_няв_ся.
 лег_ко_бу_де.

ОЙ ПОЇХАВ САВРАДИМ

Allegretto

C. A.

1.(9) Ой по_ї_хав Сав_ра_дим у по_ле о_ра_ти,
 2.(14) Гу_ля_ла, гу_ля_ла, по_ки не спи_ла_ся,
 1.(9) Ой по_ї_хав Сав_ра_дим о_ра_ти,
 2.(14) Гу_ля_ла, гу_ля_ла, по_ки не_спи_лась,

T. Б.

ff йо_го жін_ка Сав_ра_дим_ка до корч_ми гу_ля_ти, йо_го жін_ка
 на_ва_ри_ла бор_шу, ка_ші_ в по_ле по_тряс_ла_ся, на_ва_ри_ла

f p

Сав_ра_дим_ка до корч_ми гу_ля_ти. 3.(8.10) Хо_ди_ла, блу_ка_ла,
 бор_шу, ка_ші_ в по_ле по_тряс_ла_ся. 4.(11) По_ди_вись, Сав_ра_ди_ме,

3.(8.10) Хо_ди_ла, блу_ка_ла,
 4.(11) Ой, глянь, Сав_ра_ди_ме,

pp ми_ло_го шу_ка_ла, по_ди_ви_ся, Сав_ра_ди_ме, я_ка ми_ла
 я_ка ми_ла ста_ла: ні здо_ро_ва, ні сла_ба_я_ із ли_чень_ка

ми_ло_го шу_ка_ла, по_ди_ви_ся, Сав_ра_ди_ме, я_ка ми_ла
 я_ка ми_ла ста_ла: ні здо_ро_ва, ні сла_ба_я_ із ли_чень_ка

ста-ла, по-ди-ви-ся, Сав-ра-ди-ме, я-ка-ми-ла ста-ла,
спа-ла, ні-здо-ро-ва, ні-сла-ба-я, із-ли-чень-ка спа-ла.

5. (12) Ой, не зна-є що йо-го ро-бить,
6. (13) За-во-ло-чив, за-пря-га-є в ра-ло:
7. (15) Ви-пря-га-є, є, за-пря-га-є в бі-лу:

5. (12) Ой, не зна-є що ро-бить,
6. (13) За-во-ло-чив, ра-но, за-пря-га-є в ра-ло:
7. (15) Ви-пря-га-є з во-за, за-пря-га-є в бі-лу:

5. (12) Ой, не зна-є Сав-ра-дим, що йо-го ро-би-ти,—
6. (13) За-во-ло-чив ра-но, за-пря-га-є в ра-ло:—
7. (15) Ви-пря-га-є з во-за, за-пря-га-є в бі-лу:—

за-пря-га-є в бо-ро-ну та йде во-ло-чи-ти,
— Ой-цоб-ца-бе, мо-я-ми-ла, ще й до-до-му ра-но,
— Ой-цоб-ца-бе, мо-я-ми-ла, я до-до-му і-ду,

за-пря-га-є та йде во-ло-чи-ти,
— Ой-цоб-ца-бе, ще й до-до-му ра-но,
— Ой-цоб-ца-бе, я до-до-му і-ду,

за - пря - га - е в бо - ро - ну
 ой цоб - ца - бе, мо - я ми - ла,
 ой цоб - ца - бе, мо - я ми - ла,
 за - пря га - е та йде во - ло - чи - ти.
 ой цоб - ца - бе, ще й до - до - му ра - но.
 ой цоб - ца - бе, я до - до - му і - ду!

за пря - га - е в бо - ро - ну та йде во - ло - чи - ти.
 ой цоб - ца - бе, мо - я ми - ла, ще й до - до - му ра - но.
 ой цоб - ца - бе, мо - я ми - ла, я до - до - му і - ду!

8. Ой, приїхав Саврадим із поля додому,
Та й поставив свою милу на житню солому.
9. Ой перед порогом та й стала калюжа,—
Ой розсердилася миленька на мужа,
Та й полізла на піч, буцім-то нездужа.
10. — Ой, устай, мила,— приніс тобі пива.
— Цур тобі, пек тобі,— болить в мене спина.
11. — Ой, устай, мила,— приніс тобі меду.
— Цур, тобі, пек тобі — головки не звезду.
12. — Ой, устай, мила,— приніс я горілки.
— Цур, тобі, пек тобі — шукай собі жінки.
13. — Ой, устай, мила,— приніс я дубину,
Не товстую, не тонкую, все на твою спину!
14. Ой схопилась Саврадимка, як і не лежала,
Та й обняла Саврадима ще й поцілувала.
15. — Бодай ти, дубино, навіки родила,
Що ти мене, молодую, та й оздоровила!

ПОСОХ, ПОВ'ЯВ ТА ЛЮБИСТОЧОК

Andante cantabile

Один *mp*

С. А. 1. По_ сох, Один по_ в'яв та лю_ би_ сто_ чок,

Т. *mf* 1. По_ сох, по_ в'яв

Б.

Всі

ше й ши_ ро_ кий ли_ сто_ чок.

ше й ши_ ро_ кий ли_ сто_ чок.

2. Ще й ши_ ро_

3. Та бо_ лить

Один

- кий ли_ сто_ чок...

жи_ во_ то_ чок...

Один

2. ши_ рокий ли_ сто_ чок...

3. бо_ лить жи_ во_ то_ чок...

Всі *mf*

Не ба_ чи_ ла

Од жи_ во_ та

2. Не ба_ чи_ ла

3. Од жи_ во_ та

та й ми_лень_ ко_ го, а бо_ лить жи_ во_
та й до сер_ день_ ка а все ті_ ло збо_

4. А все ті_ ло
Один
го чок. _лі_ ло.
4. все ті_ ло збо_лі_ ло...
Всі
4. Гей!

Всі
poco cresc.
Не ба_ чи_ ла та й ми_лень_ ко_ го,
не ба_ чи_ ла та й ми_лень_ ко_ го,
poco cresc.

не возь_му_ ся за ді_ ло.
5. По_ хо_ же_ но
не возь_му_ ся за ді_ ло. 7pA за_ те_ ю

та й по_бро_ та й жу_рав_ же_но ко_ю ко_ло мо_го са_ ще й жу_рав_ ли_ чок

Один

6. Ко_ло мо_го са_доч_ку...
8. Жу_рав_ ли_ чок диб_ле...

Один

6. Ко_ло мо_го са_доч_ку...
8. Ще й жу_рав_ ли_ чок диб_ле...

- доч_ку...
диб_ле.

Всі

То ж не кін_ми та й по_бро_
Ой, п'є ко_зак мед_го_рі_

- же_но, то жу_ра_воч_ка з діть_ми.
- лоч_ку, а шин_ка роч_ка сип_ле.

ОЙ ПРЯЛА Б Я КУДЕЛИЦЮ

Presto
lunga

С. А. Т. Б.

ff

1. Ой пря_ла б я ку_де_ли_цю.— го_лов_ка бо_

— лить. Пі_шла б же я на ву_ли_цю.— ми_лий не вс_

Приспів

sf *pp* *pp* *pp* *pp* *pp* *pp* *pp*

— лить. Ой, хо_ре, бі_да, ли_хо, що не вси_жу

не позволить *sf* *pp* *pp* *pp* *pp* *pp* *pp* *pp*

poco a poco cresc.
 poco a poco cresc.
 poco a poco cresc.

до_ма_ти_хо, бо_ще й мо_ло_да. Ой, го_ре,

lunga *ff* *ff* *f* *ff*

бі_да, ли_хо, що не вси_жу до_ма ти_хо, бо ще й мо_ло_да.

2. Як поїхав мій миленький та й у поле, в степ,
А я свою куделицю та й об землю — геп! (трісь)

Приспів.

3. Лежить моя куделиця, обдулася;
Я ж, молода, горілочка напилася. (напилася)

Приспів.

4. Як приїхав мій миленький та й додому,
Питається малих дітей:— Мати вдома? (де?)

Приспів.

5. — Дома, тату, дома, тату, — не гуляє;
У кімнаті на кроваті спочиває. (спить)

Приспів.

6. — Устань, устань, моя мила, пробудися!
Ось на тобі карбованець — похмелися! (випий)

Приспів.

7. — Не pomoже карбованець, не pomoже й два —
Вчора пила на корову, тепер — на вола! (тю!)

Приспів.

8. Не на того вола пила, що в плузі оре,
А на того вола пила, що рано встає! (ого!)

Приспів.

9. Ой, бодай ти напилася, та й не вставала,
Що ти мою худобоньку усю пропила! (змарнувала)

Приспів.

10. Оце ж тобі, мій миленький, та й увесь пропій,—
Ходить півень по дворику, та вже він не мій! (схаменись!)

Приспів.

ОЙ ГАНДЗЮ МИЛОСТИВА

Allegretto.

C. A. *f*

1. — Ой, Ганд зю ми ло сти ва, чим ти бро ви на ма сти ла?
 2. Ой, Ганд зю ку че ря ва, під ре ше том но чу ва ла.

T. *f*

1. Ганд зю, Ганд зю,
 2. Ганд зю, Ганд зю,

B. *f*

1. — Ой, Ганд зю ми ло сти ва, чим ти бро ви на ма сти ла?
 2. Ой, Ганд зю ку че ря ва, під ре ше том но чу ва ла.

p *f*

1. Ку пер ва су ку пу ва ла, чор ні бро ви ма лю ва ла.
 2. Як ре ше то про де реть ся, Ганд зя ли ха на бе реть ся.

pp *sf* *pp*

Ку пер ва су ку пу ва ла, чор ні бро ви ма лю ва ла.
 Як ре ше то про де реть ся, Ганд зя ли ха на бе реть ся.

f *ff*

3. Ой, ти дуб, я бе ре за, ой, ти п'я ний, я тве ре за,
 3. Ти дуб, я бе ре за, ой, ти п'я ний, я тве ре за,

ой, ти — старий, я — мо — ло — да, тим між на — ми не — ла — го — да, ой, ти — старий,

p *pp* *sf*

я — мо — ло — да, тим між на — ми не — ла — го — да. . 4. Ти — дуб, я — бе — ре — за,

ff

4. Ой, я дуб, ти — бе — ре — за,

да.

ой, ти — п'я ний, я — тве — ре — за, ой, ти — ста рий, я — мо — ло — да, тим між на — ми

mf

ой, я — п'я ний, ти — тве — ре — за, ой, я — ста рий, ти — мо — ло — да,

не — ла — го — да. ой, ти — ста рий, я — мо — ло — да, тим між на — ми не — ла — го — да.

pp

ой, я — ста рий, ти — мо — ло — да,

ГЕЙ, ОЙ ПІДУ Я В ЛІСОЧОК

Moderato

1. (3. 6) Гей, ой піду я, гей, ой піду я, гей, ой піду я,

C. A. *mf*

1. (3. 6) Гей, гей, гей,

T. *mf*

1. (3. 6) Гей, піду

B. *mf*

гей, ой піду я

гей, в лісочок, в лісочок, в лісочок,

я в лісочок, в лісочок,

в лісочок,

*)

та й вирубаю,

1. (4. 7) та й вирубаю, гей, та й вирубаю,

гей, та й вирубаю, гей!

та й вирубаю, та й вирубаю, та й вирубаю,

*) ⊕ для 3 і 6 куплетів

та й ви_ ру_ба_ю

гей, кле_ но_ чок, кле_ но_ чок.

та й ви_ ру_ба_ю кле_ но_ чок, кле_ но_ чок.

кле_ но_ чок,

Приспів

Кле_ но_ чок, чок, чок, кле_ но_ чок, чок, чок, кле_ но_ чок, чок, чок,

кле_ но_ чок, чок, чок, кле_ но_ чок, чок, чок, кле_ но_ чок, чок, чок,

кле_ но_ чок, чок, чок, кле_ но_ чок, кле_ но_ чок.

кле_ но_ чок, чок, чок, кле_ но_ чок, кле_ но_ чок.

кле_ но_ чок, чок, чок, кле_ но_ чок, кле_ но_ чок.

2.(5.8) Та й зроб_ лю з ньо_ го, та й зроб_ лю з ньо_ го, та й зроб_ лю з ньо_ го, гей, гей, гей.

2.(5.8) Та й зроб_ лю з ньо_ го, та й зроб_ лю з ньо_ го, та й зроб_ лю з ньо_ го,

та й зроб _ лю з ньо _ го

гей, плу_ же_ чок, плу_ же_ чок,
та й зроб_ лю з ньо_ го плу_ же_ чок, плу_ же_ чок,

Приспів

плу_ же_ чок, чок, чок, плу_ же_ чок, чок, чок, плу_ же_ чок, чок, чок,
плу_ же_ чок, чок, чок, плу_ же_ чок, чок, чок, плу_ же_ чок, чок, чок,
плу_ же_ чок, чок, чок, плу_ же_ чок, чок, чок, плу_ же_ чок, чок, чок,

плу_ же_ чок, чок, чок, плу_ же_ чок, плу_ же_ чок.
плу_ же_ чок, чок, чок, плу_ же_ чок, плу_ же_ чок.
плу_ же_ чок, чок, чок, плу_ же_ чок, плу_ же_ чок.

3. Та й зорю я ним ланочок,
Ланочок, чок, чок, ланочок. (2)

4. Гей, посію я конопель,
Конопель, чок, чок, конопель. (2)

5. Гей, а до тих же конопель,
Конопель, пель, пель, пель, конопель

6. Та й унадився журавель,
Журавель, вель, вель, вель, журавель.

7. Гей, а я тому журавлю,
Журавлю, влю, влю, журавлю. (2)

8. Гей, кием ноги переб'ю,
Переб'ю, б'ю, б'ю, переб'ю.

ПРО ХАРЬКА

Moderato

Баритон соло

1. І_ де Харь_ ко з Ту_ реч_ чи_ ни,
 2. Гей, ко_ за_ ки, превра_ жі_ си_ ни,
 3. Сід_ лай, Гнат_ ку, та сід_ лай, брат_ ку,
 4. Як став Гнат_ ко та як став брат_ ко

С.
 А.
 Т.
 Б.

Гей!

І_ де та й спі_ ва_ є.
 що ви на_ ро_ би_ ли?
 ко_ ня, та не гай_ ся!
 на той бік під! їжд_ жа_ ти.

1. І_ де Харь_ ко, та й співа_ є.
 2. Гей, ко_ за_ ки, гей, ко_ за_ ки, вражі си_ ни.

3. Сід_ лай, Гнат_ ку, сідлай ко_ ня, та не гай_ ся!
 4. Як став Гнат_ ко, як став брат_ ко підїжджа_ ти.

1. І_ де Харь_ ко та й спі_ ва_ є.
 2. Гей, ко_ за_ ки, вра_ жі_ си_ ни,
 3. Сід_ лай, Гнат_ ку, сід_ лай, брат_ ку,
 4. Як став Гнат_ ко як став брат_ ко

Гей, як приїхав та й докуріня,
 Гей, курінь повний козаків набито,
 Гей, як приїдеш до ріки Синюхи,
 Гей, сталиляхи, превражисни,

Гей, гей, гей, гей, як приїхав докуріня,
 Гей, гей, гей, гей, курінь повний васнабито,
 Гей, гей, гей, гей, як приїдеш доСинюхи,
 Гей, гей, гей, гей, сталиляхи, вражисни,

А приїхав докуріня,
 повний курінь васнабито,
 сідай, кося, підїжджати сталяхи,

аж коней немає. Гей, як приїхав
 конайпогубили. Гей, куріньповний
 броду непитайся. Гей, як приїдеш
 звірем утікаєти. Гей, сталиляхи.

гей, гей, аж конай ней не має. Гей,
 гей, гей, конай погубили. Гей,
 гей, гей, броду не питайся. Гей,
 гей, гей, звірем утікаєти. Гей,

гей, гей, аж конай ней не має. Як приїхав
 гей, гей, конай погубили. Ку рінь
 гей, гей, броду не питайся. Як приїхав
 гей, гей, звірем утікаєти. Ста ли

та й до ку_рі_ ня,
 ко_заків на_би_ то,
 до рі_ки Си_ню_ хи,
 превражі си_ ни,

аж ко_ней не_
 ко_ней по_ гу_
 бро_ду не_ пи_
 зві_рем у_ ті_

p
 як при_ї_ хав
 курінь пов_ний

до ку_рі_ ня,
 вас на_би_ то,

p
 як при_ї_ деш
 стали ля_ хи,

до Си_ню_ хи,
 вражі си_ ни,

гей, гей,
 гей, гей,

гей, гей,
 гей, гей,

- ї_ хав до ку_рі_ ня, гей,
 пов_ний вас на_би_ то, гей,
 ї_ деш до Си_ню_ хи, гей,
 ля_ хи вр_жі си_ ни, гей,

- ма_ є.
 - би_ ли.
 тай_ ся.
 - ка_ ти.

гей, гей,
 гей, гей,

аж ко_ней не_ ма_ є,
 ко_ней по_ гу_ би_ ли,

аж ко_ней не_ ма_ є.
 ко_ней по_ гу_ би_ ли.

гей, гей,
 гей, гей,

броду не_ пи_ тай_ ся,
 звірем у_ ті_ ка_ ти,

броду не_ пи_ тай_ ся.
 звірем у_ ті_ ка_ ти.

ай ко_ней не_ ма_ є. Гей!
 ко_ней по_ гу_ би_ ли.
 бро_ду не_ пи_ тай_ ся.
 зві_рем у_ ті_ ка_ ти.

КОЗАК ТА ДЗЮБА

Allegretto

C. *mf*

A. 1. Ко_зак ко_ня на_пу_вав, дзю_ба во_ду бра_ла;
2.(5) Хма_ра і_де— до_щик бу_де, хо_ді_мо до ха_ти,

T. *mf*

B. *mf*

cresc. ко_зак пі_сно за_спі_вав,— дзю_ба за_пла_ка_ла. Не плач, дзю_бо
cresc. а там бу_дем, дзю_бо_лю_бо, со_бі роз_мов_ля_ти. А що ко_му

cresc. ко_зак за_спі_вав,— дзю_ба за_пла_ка_ла. Не плач,
а там дзю_бо_лю_бо, со_бі роз_мов_ля_ти. Не

мо_я лю_ба, по_ки я з то_бо_ю, як по_ї_ду на Вкра_ї_ну,
та й до то_го, що я дзю_бу люб_лю, а я сво_їй дзю_бі_лю_бі

дзю_бо, по_ки з то_бо_ю, дзю_бо,
ко_му що дзю_бу люб_лю, дзю_бо,

дзю_бо мо_я лю_ба,
плач, дзю_бо,

за_пла_чеш за мно_ю, як по_ї_ду на Вкра_ї_ну,
 че_ре_вич_ки куп_лю, а я сво_їй дзю бі_лю_бі

за_пла_чеш за мно_ю. 3.(4.6.7) Че_ре_вич_ки з ки_тай_ки, а пан_чіш_ка
 че_ре_вич_ки куп_лю. Гей, гей, гей.

3.(4.6.7) Че_ре_вич_ки з ки_та_еч_ки, пан_чіш_ка єд_ваб_на,
 ой, як дзю_бу не лю_бить, єд_ваб_на, гей, ко_ли дзю_ба лад_на.
 ой, як дзю_бу не лю_бить.

Че_ре_вич_ки з ки_та_еч_ки, пі_до_шов_ка з бай_ба_ка,
 Че_ре_вич_ки пі_до_шов_ка з бай_ба_ка,
 гей, ой, ті че_ре_вич_ки, гей, ой, та пі_до_шов_ка

а щоб дзю_ба, мо_я дзю_ба_лю_ба

а щоб дзю_ба ви_би_ва_ла тро_па_ка,

а щоб мо_я дзю_ба_лю_ба, що би ви_би_ва_ла тро_па_ка,

а щоб дзю_ба ви_би_ва_ла тро_па_ка,

а щоб мо_я, мо_я дзю_ба_лю_ба ви_би_ва_ла тро_па_ка.

що би мо_я дзю_ба, мо_я

4. Не вір, дзюбо, козакові, що то люльку курить,
 Бо він каже, що тя візьме, а він тебе дурить.
 Не вір, дзюбо, козакові, що то вогонь креше,
 Бо він піде до другої, а на тебе бреше.
5. Скажи, дзюбо моя любя, що ти любиш мене,
 А я піду до матінки просити за тебе.
 А я тебе, дзюбо, люблю, сам бог тее знає,—
 Проси матір, проси тата, нехай нас звінчає.
6. Бодай тебе, дзюбо-любо, твої карі очі,
 Не стояв би коник мій до темної ночі.
 Ой, коню мій нещасливий, треба від'їжджати,
 А що було серцю мило, треба покидати.
7. Ой, піду я на гороньку, а на горі бузьки,—
 Який такий та й до дзюби, а я до Гануськи.
 Ой, чия то криниченька, що голуб купався,—
 Ой, чия то дзюба любя, що я женихався.

ОЙ ПІДУ Я ПО ДОБРІЙ ПОРОШІ

Allegretto grazioso

1. Ой, пі_ ду_ я,
 2. Під_ сковз_ ну_ лась,
 Один 3. Ой, що ж ме_ ні,

Vсі

C.
A.
T.
B.

1. ой, пі_ ду_ я, ой, пі_ ду_ я
 2. під_ сковз_ ну_ лась, під_ сковз_ ну_ лась
 3. ой, що ж ме_ ні, ой, що ж ме_ ні

1. Ой, пі_ ду_ я
 2. Під_ сковз_ ну_ лась
 3. Ой, що ж ме_ ні

по доб_ рій по ро_ ші, по див_ лю_ ся, по див_ лю_ ся,
 на льо_ ду_ я дві_ ці, як гля_ ну_ ла, як гля_ ну_ ла
 на сві_ ті ро_ би_ ти, що не хо_ чуть, що не хо_ чуть

по по_ ро_ ші, по_ див_ лю_ ся,
 - ся я дві_ ці, як гля_ ну_ ла,
 та й ро_ би_ ти, не хо_ чуть хлоп_

де хлоп_ ці хо_ ро_ ші. Ой, при_ сі_ ла_ я на за_ ме_ ті
 па_ руб_ ко_ ві в ві_ ці. А він да_ вай ре_ го_ та_ тись,
 па_ руб_ ки лю_ би_ ти. Ой, збе_ рить ви, ріть ви, хлоп_ ці, по

де хо_ ро_ ші. Ой, при_ сі_ ла_ гей,
 йо_ му в ві_ ці. А він да_ вай ре_ го_ тать, гей,
 - ці лю_ би_ ти. Ой, збе_ рить ви, ріть ви, гей,
 poco a poco cresc.

мо_ ло_ да, шо не ма_ є сер_ день_ ка
 на_ віс_ ний, по_ бий те_ бе тряс_ ця_ ка
 гро_ шу — ку_ піть ме_ ні хуст_ ку

мо_ ло_ да, шо не ма_ є, гей,
 на_ віс_ ний, по_ бий те_ бе тряс_ ця, гей,
 по_ гро_ шу — ку_ піть ме_ ні хуст_ ку

ні слі_ да. Ой, пі_ ду_ я ой, пі_ ду_ я по_ доб_ рій по_
 по_ вес_ ні! Під_ сков_ зну_ лась, під_ сков_ зну_ лась на_ льо_ ду_ я
 хо_ ро_ шу, Ой, що_ ж ме_ ні ой, що_ ж ме_ ні на_ сві_ ті ро_

ні слі_ да. Ой, пі_ ду_ я по_ по_
 по_ вес_ ні! Під_ сков_ зну_ ла_ ся та_ й ро_
 хо_ ро_ шу. Ой, що_ ж ме_ ні та_ й ро_

по_ див_ лю_ ся, по_ див_ лю_ ся
 та_ й гля_ ну_ ла, та_ й гля_ ну_ ла
 що_ не хо_ чуть, що_ не хо_ чуть

- ро_ ші, по_ див_ лю_ ся, де_ хлопці_ хо_ ро_ ші.
 дві_ чі та_ й гля_ ну_ ла на_ руб_ ко_ ві_ в_ ві_ чі.
 - би_ ти, що_ не хо_ чуть па_ руб_ ки_ лю_ би_ ти.

- ро_ ші, по_ див_ лю_ ся, де_ хо_ ро_ ші.
 дві_ чі та_ й гля_ ну_ ла йо_ му_ в_ ві_ чі.
 - би_ ти, не_ хо_ чуть хлоп_ ці_ лю_ би_ ти.

КОЛОМИЙКА

Allegro

mf stacc.

C. A. 1. Ко ло мли на я се ни на, ко ло віт ро во го,
5. Ой, пі ду я до Хо до вич та й на п'ю ся ни ва,

T. 1. Ко ло мли на віт ро во го,
5. Ой, пі ду я до Хо до вич,

B. *mf*

при ста лась ми, дів чи нонь ко, до сер день ка мо го. 2. Да лась ме ні,
ци ве ли ка, ци ма лень ка, а все чор но бри ва.

при ста лась ми, до сер день ка мо го. 6. Ой, не то то
ци ве ли ка, а все чор но бри ва.

дів чи нонь ко, да лась ми при на ду, да лась ме ні, я го донь ко
о хо ло да сту де нень ка во да, а ле то то о хо ло да

з виш не во го са ду. 3. По під сад, по під сад, та по під са
дів чи на мо ло да. 7. Ой у по лі дві то по лі, о бі зе ле

- доч - ки я пі - шов би до дів - чи - ни, бо - ю - ся зра - доч - ки.
 - нень - кі, а в су - сі - ди дві дів - чи - ни й о - бі - мо - ло - день - кі.

4. Ко - ло мли - на я - вір по - хи - лив - ся,
 8. Ой у по - лі тре - ба од - ну стя - ти,
 4. Ко - ло мли - на я - се - ни - на,
 8. Ой у по - лі дві то - по - лі,

4. Ко - ло мли - на
 8. Ой у по - лі
 як не візь - му ко - го люб - лю, не бу - ду же - нить - ся,
 а в су - сі - ди дві дів - чи - ни, тре - ба од - ну взя - ти,

як не візь - му ко - го люб - лю, не бу - ду же - нить - ся.
 а в су - сі - ди дві дів - чи - ни, тре - ба од - ну взя - ти.

ЗАПИВ ЧУМАК, ЗАПИВ БУРЛАК

Andante

C. A. T. B.

1. За_ пив чу_ мак, Два Всі
Один та й запив бур_ лак, за_ пив,

2. Та за_ пив, за_ жу_ рив_ ся.
3. Та без до_ лі_ вро_ див_ ся.

2. за_ жу_ рив_ ся.
3. без до_ лі_ вро_ див_ ся.

Ой, то_ го ж він та й за_ жу_ рив_ ся -
Не_ ма ж йо_ му та й шас_ тя_ до_ лі,

без до-лі вро-див-ся.
не-ма йо-му во-лі.

Один *f*

4. Пі-шов чу-мак,

Один *f*

4. та й пі-шов бур-лак до-лень-ки шу-ка-ти.

та й пі-шов

пі-шов

Всі *f*

5. До-лень-ки шу-ка-ти, гей! Не зна-йшов він ме-не,
6. Знайшов си-не мо-ре, гей! Прий-ми ж ме-не,

5. Та до-лень-ки шу-ка-ти.
6. Та зна-йшов си-не мо-ре.

та шас-тя- до-лі, зна-йшов си-не мо-ре.
та си-не мо-ре, те-пер си-не мо-го-ре!

ПОЗА ЯРОМ БРАЛА ДІВЧИНА ЛЬОН

Andante con moto

1. По_ за я_ ром
2. При_ будь, при_ будь,

C.
A.

1.(4.) По_ за я_ ром
2.(6. 8) При_ будь, при_ будь,

бра_ла дів_чи_на льон,
мо_ло_дий ко_за_че,

всю до_ли_ну і_схо_до
хоч в не_ді_лю до

всю до_ли_ну
хоч в не_ді_лю

B.

Andante con moto

ди_ла.
ме_не.

і_схо_ди_ла.
та й до ме_не.

Не_ма то_го
Ту_жить, ни_є,

Не_ма то_го
Ту_жить, ни_є,

пар_ня мо_ло_до_го,
ще й по_би_ва_єть_ся

ко_то_ро_го лю_ би_ ла. ла.
мо_е сер_це без те_ бе. бе.

Один *mf*
3.(5.7) Ні_ку_до_ю,

Один *mf*
3.(5.7) Ні_ку_до_ю,

Один *mf*
та й до тебе прибува_ ти.

мо_ло_да дів_чи_ но,

Один *ff*
Всі Ста_ла вар_та

Один *ff*
Ста_ла вар_та

мо_ло_да дів_чи_ но, та й до тебе при_бу_ ва_ ти. Гей, стала вар_та

на чо_ти_ри бра_ ми, ні_ ку_ до_ ю о_ б'ї_ ха_ ти. _ ха_ ти.

4. Поза гаєм, молодий козаче,
 Поза гаєм зелененьким.
 Поза гаєм, гаєм зелененьким
 Кониченьком вороненьким. | Двічі
5. Ой далеко, молода дівчино,
 Поза гаєм об'їжджати,
 Мусиш, мусиш ти, моє серденько,
 Та й до осені ждати. | Двічі
6. Ой, як мені, молодий козаче,
 Та й до осені ждати,—
 Хочуть мене отець і матуся | Двічі
 Та й за нелюба дати.
7. Ой, як будеш, молода дівчино,
 Нелюбу рушник давати,
 Пиши листи на білім папері | Двічі
 Та й давай мені знати.
8. Ой, де ж мені, молодий козаче,
 Та й писарів доставати?
 Ой, як зв'яжуть білі рученьки,
 Треба вірно присягати. | Двічі

ЧЕНЧИК

Allegretto scherzando

C.
A.
T.
B.

1. На Подо_лі бі_лий ка_мінь,

Allegretto scherzando

ff *sf* *p*

ой там чен_чик си_дить лад_ний. Ой, чук, чен_чик, чен_чик, лад_ний, на чен_чи_ку

sf *sf* *p*

пас ед_ваб_ний. Ой, чук, чен_чик, чен_чик, лад_ний, на чен_чи_ку пас ед_ваб_ний.

2. На чен_чи_ку че_ре_вич_ки, а сам ченчик не_ве_личкий. Ой, чук, ченчик, ченчик, лад_ний,

2. На чен_чи_ку, на чен_чи_ку че_ре_вич_ки. Ой, чук, ченчик, лад_ний,

на чен_чи_ку пас_ед_вабний. Ой, чук, ченчик, ченчик, ладний, на чен_чи_ку пас_ед_ваб_ний.

3. На чен_чи_ку чор_на_ря_са, до дів_ма_ток чен_чик_ласий. Ой, чук, ченчик, ченчик ладний,

3. На чен_чи_ку чор_на_ря_са. Ой, чук, чен_чик,

на чен_чи_ ку пас ед_ваб_ний. *sf* Ой, чук, ченчик, ченчик, ладний, на чен_чи_ ку пас ед_вабний.

Ой, чук, чен чик, *sf*

Ой, чук, ченчик, чен_чик, пас ед_ваб_ний.

sf

4. На об_ра_зи ди_ви_ла_ся, а в ченчи_ка влюби_ла_ся. *sf* Ой, чук, ченчик, ченчик, ладний,

4. На об_ра_зи ди_ви_ла_ся. Ой, чук, ченчик, чен_чик,

ff *sf*

на ченчи_ку пас ед_вабний. Ой, чук, ченчик, ченчик, ладний, на ченчи_ку пас ед_вабний..

чен_чик, пас ед_ваб_ний.

f

5. Хоч ти ме_не, ма_ти, у_бий, за_те ченчик бу_де любий.

5. Хоч ти ме_не, ма_ти, у_бий. Ой, чук, ченчик, чен_чик, лад_ний.

5. Хоч ти ме_не, ма_ти, у_бий.

5. Хоч ти ме_не, ма_ти, у_бий, за_те ченчик бу_де любий.

Ой, чук, ченчик, ченчик, лад_ний, на чен_чи ку пас_ед_ваб_ний.

на чен_чи_ку пас_ед_ваб_ний. Ой, чук, ченчик, чен_чик, пас_ед_ваб_ний

Ой, чук,

sf *p* *f*

6. Мабуть, пі_ду у чер_ни_ці, любить ченчик мо_ло_ди_ці. Ой, чук, ченчик, чен_чик, лад_ний,

6. Ма_буть, пі_ду у чер_ни_ці, лю_бить чен_чик

6. Мабуть, пі_ду у чер_ни_ці, любить ченчик мо_ло_ди_ці, лю_бить чен_чик

6. Ма_буть, пі_ду у чер_ни_ці. Ой, чук, чен_чик, чен_чик, лад_ний,

на чен_чи_ку пас_ед_ваб_ний.

мо_ло_ди_ці. Ой, чук, чен_чик, чен_чик, лад_ний, на чен_чи_ку пас_ед_ваб_ний.

мо_ло_ди_ці.

на чен_чи_ку пас_ед_ваб_ний. Ой, чук, чен_чик, пас_ед_ваб_ний.

This system contains three vocal staves and a piano accompaniment. The vocal parts are in G major and 3/4 time. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes. Dynamics include *sf* (sforzando).

7. Хоч ти ме_не, ма_ти, у_бий. за те чен_чик бу_де любий.

7. Хоч ти ме_не, ма_ти, у_бий. Ой, чук, чен_чик, чен_чик, лад_ний,

7. Хоч ти ме_не, ма_ти, у_бий.

7. Хоч ти ме_не, ма_ти, у_бий, за те чен_чик бу_де любий.

This system contains three vocal staves and a piano accompaniment. The vocal parts are in G major and 3/4 time. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes. Dynamics include *ff* (fortissimo).

на чен_чи_ку пас_ед_ваб_ний, ой, чук, чен_чик, чен_чик, лад_ний, на чен_чи_ку пас_ед_ваб_ний.

чен_чик,

This system contains three vocal staves and a piano accompaniment. The vocal parts are in G major and 3/4 time. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes. Dynamics include *sf* (sforzando).

ГЕЙ, Я КОЗАК З УКРАЇНИ

Allegro vivace

Гей, я ко_зак з У_кра_ї_ни,
mf *leggero*

Гей, я ко_зак з У_кра_ї_ни, ко_зак

Гей, я козак з Украї_ни, козак з роду, козак з міні!

ff *sf* *sf* *sf* *simile*

ко_зак з ро_ду, ко_зак з мі_ни!

з ро_ду, ко_зак з мі_ни! Гей, гей, гей, гей!

Гей, гей, гей, гей, гей!

Гей, я козак з Украї_ни, козак з роду, козак з міні! Гей, гей, гей, гей!

f *ff*

p

1. Гей, я ко_зак з У_кра_ї_ни, ко_зак з ро_ду,
 2. Тряс_ця то_му, що ся бі_дить, що над гріш_ми
 5. Чо_го ж ти ся за_жу_ри_ла? Ска_жи ме_ні,

1. Гей, я козак з Укра_ї_ни, козак з роду, козак з міні! Ні_де в життю не за_пла_чу,
 2. Трясця тому, що ся бі_дить, що над грішми і_но сидить. Нез розко_ші, тільки з бі_ди
 5. Чого ж ти ся за_жури_ла? Скажи мені, мо_я ми_ла. Не ве_ли_ка серцю ту_га_

p

1. Гей, я ко_зак з У_кра_ї_ни, ко_зак з ро_ду,
 2. Тряс_ця то_му, що ся бі_дить, що над гріш_ми
 5. Чо_го ж ти ся за_жу_ри_ла? Ска_жи ме_ні,

p

p *ff*

ко_зак з мі_ни! Ні_де в життю не за_пла_чу, гукну, гра_ю, ска_чу!
 і_но си_дить. Нез розко_ші, тільки з бі_ди я і_ду в прн_сі_ди!
 мо_я ми_ла. Не ве_ли_ка сер_цю ту_га_ не ти, бу_де дру_га!

гукну, крикну, гра_ю, ска_чу. Гей!
 тну го_луб_ця, йду в прн_сі_ди! Гей!
 ти не будеш, бу_де дру_га! Гей!

ко_зак з мі_ни! Ні_де в життю не за_пла_чу, гукну, гра_ю, ска_чу! *Fine*
 і_но си_дить. Нез розко_ші, тільки з бі_ди я і_ду в прн_сі_ди!
 мо_я ми_ла. Не ве_ли_ка сер_цю ту_га_ не ти, бу_де дру_га!

p *fff*

Fine

p

3. Бо дай в на шім За по ріж
4. От так у нас ча ба раш

ff

3. Бодай в нашім За по ріж жі хоч на гай ка плечі зрі же, козак на те не заплаче
4. От так у нас ча ба раш ки хоч по під стіл, то все рачки, то на пальцях, тов присі ди,

3. Бодай в нашім За по ріж жі хоч на гай ка плечі зрі же, козак
4. От так у нас ча ба раш ки хоч по під стіл, то все рачки, од корч

f

mf *cresc. molto* *f* §

- жі. Козак на те не заплаче гук не крикне ска че.
- ки, То на пальцях, то в присі ди, од корчми, в су сі ди.

гук не крикне гра є ска че. Гей!
то до корчми, то в су сі ди.. Гей!

mf *cresc. molto* *f*

не за пла че. Козак на те не запла че гук не крикне ска че.
ми, су сі ди. То на пальцях, тов присі ди, од корчми, в су сі ди.

p *cresc. molto* *ff* *fff* §

З М І С Т

	Стор.
ВІД УПОРЯДНИКА	5
ЗАШУМІЛА ЛІЩИНОНЬКА	9
ДЕ Б Я, ДЕ Б Я ІЗ ДОСАДОНЬКИ ПІШЛА	11
ОЙ НА ГОРІ ПШЕНИЧЕНЬКА	14
СВІТИ, СВІТИ, МІСЯЦЮ	16
ОЙ У ПОЛІ НИВКА	19
ВСІ ЗІРОЧКИ ДО КУПОЧКИ	21
ОЙ БОЧЕЧКА, БОЧЕЧКА ДУБОВАЯ	24
ЩИГЛИКОВЕ ВЕСІЛЛЯ	26
ОЙ І СЮДИ ГОРА	31
ПІСНЯ ПРО БАЙДУ	34
ДВІ ПІСНІ «ЖУРБА» І «КОСИВ КОЗАК СІНО»	43
НА ВУЛИЦІ СКРИПКА ГРАЄ	49
ОЙ ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН	56
ЖУРАВЕЛЬ	61
ГЕЙ, ОЙ У ПОЛІ ТА КРИНИЦЯ БЕЗОДНЯ	65
ОЙ ПІДУ ПО ҚОЛІНА В ЛОБОДУ	67
ВИЙДИ, ГРИЦЮ, НА ВУЛИЦЮ	73
ОХ, І ЗИДИ, ЗИДИ ТИ, ЗІРОНЬКО	77
ОЙ ПОЇХАВ САВРАДИМ	81
ПОСОХ, ПОВ'ЯВ ТА ЛЮБИСТОЧОК	84
ОЙ ПРЯЛА Б Я КУДЕЛИЦЮ	87
ОЙ, ГАНДЗЮ МИЛОСТИВА	89
ГЕЙ, ОЙ ПІДУ Я В ЛІСОЧОК	91
ПРО ХАРЬКА	94
КОЗАК ТА ДЗЮБА	97
ОЙ ПІДУ Я ПО ДОБРІЙ ПОРОШІ	100
КОЛОМИЙКА	102
ЗАПИВ ЧУМАК, ЗАПИВ БУРЛАК	104
ПОЗА ЯРОМ БРАЛА ДІВЧИНА ЛЬОН	106
ЧЕНЧИК	109
ГЕЙ, Я КОЗАК З УКРАЇНИ	114

Кошиц Александр Антонович

УКРАИНСКИЕ НАРОДНЫЕ ПЕСНИ ДЛЯ СМЕШАННОГО ХОРА
(На украинском языке)

Редактор Г. Кн ю х

Художники В. Перевальський і М. Марущинець

Літредактор М. З і р к о

Технічний редактор Т. Новикова

Художній редактор М. Остапко

Коректор А. Кривой

БФ 36832 35-Б3-10 65 р. Заано на виробництво 6. IX. 1965 р.
Підписано до друку 16. XI. 1965 р. Формат 84x108 1/16. Фіз. друк.
арк. 7,5. Умовно-друк. арк. 12,3 Облік. вид. арк. 11,57 Зам. № 3335
Тираж 5000. Ціна 1 крб. 31 коп.

Видавництво „М и с т е ц т в о“, Київ, Сверлова, 19.

Київська нотна друкарня Державного комітету Ради Міністрів
УРСР по пресі, м. Київ, вул. Жданова, 25

ВИДАВНИЦТВО «МИСТЕЦТВО»

В 1965 РОЦІ ВИПУСТИЛО В СВІТ ТАКІ ЗБІРКИ
УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ПІСЕНЬ:

- В. БАРАБАШОВ.**
П'ЯТЬ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ
ПІСЕНЬ В ОБРОБЦІ ДЛЯ ГОЛОСУ З
ФОРТЕПІАНО
- Є. КОЗАК.**
УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ В ОБ-
РОБЦІ ДЛЯ ХОРУ БЕЗ СУПРОВОДУ
- М. КОЛЯДА.**
УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ В ОБ-
РОБЦІ ДЛЯ ГОЛОСУ З ФОРТЕПІАНО
- Ю. МЕЙТУС.**
УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ В ОБ-
РОБЦІ ДЛЯ ХОРУ БЕЗ СУПРОВОДУ
- О. СТЕБЛЯНКО.**
УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ ХАР-
КІВЩИНИ
- ПІСЕННИК.**
УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ

1 крб. 31 коп.
„К“

